

Jannes dagbog

Et romantisk drama

af Mikkel Bækgaard

Tekst, idé, personer og layout
Mikkel Bækgaard

Korrektur
Lea Caos Weinreich
Ulrik Kold

Spiltestere
Maria Lind Heel
Louise Kusk
Esben William Holm Hoppe
Christian Ræder Clausen
Thomas Sørensen
Søren Ligaard Hald

Tak til
Spiltesterne, I var alt for gode.
Mine venner, uden jer var jeg aldrig blevet inspireret
til disse spilpersoner.
Silkeborg Turistbureau, for at sende turistfoldere
Michael Erik Næsby, for kritik og kommentarer

Til Mai og Rune, I er de sande romantikere i mit liv.

Min muse og min lyre – lad os sammen vandre bort!

Livet er så endeligt, somren er så kort.

Over en tot grøftegrønt står himmelhvalvet buet. –

Den der vil ha evighed må søge den i nuet.

Tiden blir til ingenting, og i øjeblikket langt.

Markernes kamilleduft gemmer på så mangt.

Solens lys er ladet med en overjordisk viden. –

Den der gis af evighed går vinkelret på tiden.

Piet Hein, ”Sommerduft”

INTRO

Det var en herlig sommer. Turen ned i Jespers morfars sommerhus var en fantastisk idé, som vi alle glædede os til. En uge væk fra den kedelige provinsby og i stedet en uge i et herligt beliggende, superidyllisk sommerhus ved Silkeborgsøerne. Vi havde lånt en bil, og godt stuvet sammen kørte vi derned. Der var ikke meget plads tilbage i bilen, men det var nu hyggeligt sådan rigtig at komme hinanden ved. Det var varmt og studenterhuerne klistrede til hovederne, men vi ville ikke tage dem af. Det ville bringe uheld, og det var ikke lige det, vi ønskede i denne herlige sommertid.

Efter turen startede livet igen. Vi var vendt hjem, og vi længtes alle frygteligt efter sommerhuset, de dejlige søer og de gode venners selskab. Vi blev revet brutalt ud af vores drømmeverden, da Jannes far en sen aften ringede rundt til os. Grådkvalt fortalte han os, at Janne var død. Hun var omkommet i en trafikulykke. Bilen var totalskadet, efter at hun med høj fart var kørt ind i en modkørende bil. Heldigvis var der ikke sket noget med andre, men hendes død var også mere end nok.

Efter begravelsen mødtes vi for at mindes vores elskede

veninde. Vi sad på hendes værelse, alle med tårer i øjnene, og så på billederne fra turen i sommerhuset – på billedet hvor hun står i sin korte sommerkjole og sin rød-hvide studenterhue. På natbordet lå Jannes dagbog fra turen. Jeg tog den op, og drejede den let mellem hænderne. Rystende kiggede vi alle på hinanden og til sidst åbnede jeg bogen. Jeg begyndte med sagte stemme at læse højt for de andre: ”Kære dagbog...”

Hvad står der i den? Hvad skete der i løbet af denne fantastiske uge i sommerhuset ved Silkeborgsøerne? Et fortællescenarie om en flok unge mennesker, der står ved en korsvej i deres liv – det magiske øjeblik mellem barndommens uskyld og voksenlivets skræmmende realisme.

INDLEDNING

Jannes dagbog er et scenarie om en gruppe unge mennesker i Danmark, som står i en af de mest forunderlige tider i livet – overgangen mellem barndommens eventyrlige land og det ansvar, man nødvendigvis må tage, når man bliver voksen. Om den erkendelse det er at blive voksen og indse livets grusomhed og uretfærdighed. Det, man elsker og ynder, kan med et trylleslag blive revet væk, og altings skrøbelighed bliver tydeligere, jo ældre man bliver. Som en person jeg kender har udtalt: ”*Jeg blev voksen den dag, jeg indså, at jeg ikke var udødelig.*” Et scenarie om ungdom, skønhed, kærlighed, sorg og illusioner, der kan bryde.

Scenariets hovedpersoner er en flok unge mennesker (seks spilpersoner og NPC'en Janne), der netop er blevet studenter og tager en uge i sommerhus ved Silkeborgsøerne. På turen sker der en masse ting, som kan være med til at vise spilpersonernes syn på verden og hinanden. Ugen efter at vennerne er vendt hjem fra turen, sker der noget forfærdeligt: Janne bliver dræbt i en trafikulykke – tilsyneladende uden mening, et tilfælde! Vennerne mødes efter begravelsen, hvor de finder hendes dagbog, som de begynder at læse i. Den handler om turen i sommerhuset, og de oplevelser og følelser, hun havde her. Vennernes læsning af dagbogen danner rammehistorien for scenariet. Det er ikke bestemt, hvad der står heri, men igennem to planer i scenariet kommer dette frem. På det ene plan spilles læsningen af dagbogen, og på det andet fortælles der om turen i sommerhuset. Spillerne fortæller, hvad der står i dagbogen og hvad der skete på turen. Det er primært spillerne, der bestemmer, hvad der står i dagbogen, og er derved med til at forme konflikterne og Jannes karakter, som fra

min side er meget løs. Samtalerne på Jannes værelse kan sætte oplevelserne i perspektiv til det, der er sket og spilpersonernes nye situation. Symbolsk kan man sige, at turen i sommerhuset viser barn- og ungdommens naivitet. Scenerne på Jannes værelse viser den voksne side af karakterne og den erkendelse, der dukker op efterhånden som man bliver ældre. Studentertiden er selvfølgelig symbol på overgangen i spilpersonernes liv, hvor de går fra den sikre gymnasietilværelse og over i den mere usikre, voksne verden.

Rent teknisk fungerer scenariet som et fortællescenarie, hvor der kun er en enkelt scene, som foregår på Jannes værelse, Her snakker vennerne om turen, og derved er de med til at skrive dagbogen. Man kan eventuelt vælge at spille i regulære flashbacks, hvor scenerne på turen bliver spillet som almindelige rollespilsscener. Det er selvfølgelig også muligt at spille en blanding af begge dele. Scenariet er primært skrevet ud fra, at det skal køres som fortællerrollespil, men det skulle ikke være noget problem at indsætte flashbackscener, hvis du føler for det. Muligheden er at spille et flashback, hvis en scene virker til at kunne blive meget dramatisk og intens.

Jeg har fra starten ikke fastlagt mange scener og konflikter, der kan skabe spil og udvikling i historien. Jeg tror, at dette vil blive meget mere interessant, hvis spillerne er med til at danne disse - at I i fællesskab skaber en interessant historie om en gruppe unge menneskers oplevelse af verden. Der er dog også skrevet nogle intriger ind i karaktererne, som kan skabe konflikter og spil mellem personer. Intrigerne er ikke det væsentligste i scenariet, men igennem disse kan der skabes rollespil og måske en dybere grund til Jannes død, der ikke er der

fra min side. Alt i alt er dette scenarie en blanding af et klassisk intrigescenarie og fortællerrollespil. Hvor vægten lægges, er meget op til dig og dine spillere.

Generelt er det min mening med dette scenarie at sætte spillerne i slags genkendelsesfølelse, hvor de kan se elementer af dem selv i personerne. Jeg håber, at de fleste spillere kan nikke genkendende til den idylliske tur i sommerhuset og de ting, der kommer til at ske. Rammehistorien om Jannes død, håber jeg, kan starte en række tanker i gang om livet og døden, der sætter spillernes eget liv i relief.

Men nok højtravende snak fra mig – lad os et kort øjeblik se på de forskellige personer i historien:

PRÆSENTATION AF PERSONER

JESPER

Skidehyggelig fyr, der har lånt sin morfars sommerhus til turen. Han er superromantiker og elsker alt, hvad der har med natur, hygge, jazz og søde piger at gøre. Han er i harmoni med sig selv, og ønsker ikke ret meget mere af livet – måske lige en kæreste, men han kan ikke bestemme sig for, hvem det skal være. Han er nok alt i alt for kræsen, og vil ikke gå på kompromis med noget. Alt skal være som i hans drømme – en holdning han jo nok bliver nødt til at fralægge sig.

Jesper er en kunstnertype der drømmer om, at det store gennembrud en dag kommer på den ene eller anden måde. Hvilket medie, det bliver, er ikke så vigtigt. Det er derimod

tanken om at præstere noget interessant, som driver ham. Han drømmer om at være vild og spontan, men er i virkeligheden utrolig meget tryghedsnarkoman – også selvom han ofte søger det modsatte.

CAROLINE

Den lille flipperagtige tøs, der dog på budnen er sød og venlig. Har rebelske ideer og holdninger, men fører dem ikke længere så meget ud i livet, som hun før har gjort. Hun var tidligere meget mere rebelsk og oprørsk, end hun er i dag. Hun har nu svært ved at finde ud af, hvem hun i virkeligheden er, og hvordan hun vil leve sit liv. Er som den eneste af spilpersonerne flyttet hjemmefra, og kan derfor virke overdreven voksen overfor de andre på en arrogant måde. Caroline har meget svært ved at fralægge sig sit tidligere ry som intrigant bitch.

PIA

En lidt naiv pige, der leder efter den højere mening i sit liv. Hun kæmper med at finde ud af, hvad der videre skal ske i sit liv, men har ikke de helt store problemer. Generelt er hun skideheldig og har på en måde 'hustlet' sig lidt igennem tilværelsen: Tingene er næsten altid faldet ud til hendes fordel, uden at hun har gjort ret meget for dem. Er tit uheldig, men aldrig når det virkelig gælder. Er enormt god til teater og musik og var den bedste på disse hold i gymnasiet. Hun drømmer om at blive skuespiller, men tør ikke rigtig at springe ud i det. Hun tror ikke selv nok på sine evner. Måske bør hun indse sine muligheder, få sig nogle drømme og ambitioner i livet og turde at udføre dem.

Pia har svært ved at komme sig over, at hun og Jakob slog

op for et lille års tid siden. Hun lever i en forestilling om, at hun kan få ham tilbage.

KATRINE

Den søde, stille stræberpige der har fået sig en kanoneksamen. Hun er dog ikke tilfreds med sit resultat. Hun er superperfektionist, og er virkelig bitter over sin sidste eksamen, hvor hun "kun" fik et ni-tal. Noget andre selvfølgelig er dybt misundelige over.

Under den rolige overflade gemmer hun på en oprørskehed og en fascination af det ukendte og mystiske, som de andre ikke kender meget til - kun hendes kæreste Søren. Denne dragen mod det mystiske og hemmelige er nogen gange så intens, at den truer med at æde hende op og tage hendes forstand. Katrine bør nok tage sig gevaldigt sammen, hvis hun ikke skal ende som vanvittig junkie på Skt. Hans en dag.

JAKOB

Er blevet blå student og føler sig derfor lidt uden for. Han er rigtig glad for at være blevet færdig og nu skal han bare ud og fede den et år, og selvfølgelig også ud at rejse til Australien og Østen.

Jakob vil gerne senere studere noget naturvidenskabeligt, hvor der normalt kun findes et klart facit på spørgsmålene - modsat hans eget liv, der til tider har været ret turbulent. For nogle år siden var han inde i en dyb krise, hvor han gik til psykolog og var ved at udvikle en reel psykose. Han kæmper nu for at komme ovenpå igen. Alt det er tabu for ham, og han vil aldrig rigtig indrømme, at han har haft problemer. På overfladen er alt fryd, gammen og fuldstændigt under kontrol. For tiden mangler han omsorg, hvilket let kan få ham til at

GAMLE KENDINGE

Nogle af spilpersonerne i dette scenarie er gamle kendinge. Det er nemlig den samme flok venner, som også blev beskrevet i mit scenarie "Sandhed eller Konsekvens". Der er gået tre år siden begivenhederne i det scenarie, og meget er sket med personernes udvikling og indbyrdes forhold. Dette scenarie har egentlig ikke noget med "Sandhed eller Konsekvens" at gøre, ud over at det handler om de samme mennesker nogle år længere fremme i tiden. Begivenhederne dengang har ikke nogen speciel relation til dette scenarie, og er ikke omtalt specifikt i karakteropløgene. Scenariene kan altså uden problemer spilles seperat af hinanden, men folk, der har spillet begge, vil måske nyde at sammenligne og analysere personernes udvikling.

falde tilbage i Pias arme, selvom det sikkert er det, han vil inderst inde.

SØREN

Droppede ud af gymnasiet efter et temmelig turbulent 1.G med fester og lidt for mange stoffer. Han blev bl.a. truet på livet af nogle lokale narkodealere og indså dér, at det var noget lort, han var kommet ud i. Han startede på den fri ungdomsuddannelse og har lavet en del forskellige ting, uden at han dog rigtig er kommet nogle veje. Han symboliserer det frie normuafhængige liv. Søren er sikkert ved at indse, at han bliver nødt til at tage en HF-eksamen, hvis han skal komme videre – også selvom han egentligt ikke har lyst.

Søren er kæreste med Katrine, hvem han til tider laver mystiske ting sammen med, som ingen andre kender noget til.

Han overvejer lidt at slå op med hende, da han er begyndt at blive bange for, at hun vil trække ham ned i sølet igen.

JANNE – NPC

Udadtil er Janne en stærk og frisk pige, men indvendig kæmper hun med mange dæmoner. Hun har svære identitetsproblemer, og er i bund og grund ked af at være den, hun er. Ked af at være bundet af andres forventninger og syn på hendes hverdagsrolle. Hun har dog ikke modet og evnerne til at bryde ud. Hun finder trøst i sin dagbog og sine venner, men ingen kender det dybeste lag i hende. Hun er meget løst beskrevet, for det er spillernes opgave at forme hendes personlighed gennem erindring og læsningen af dagbogen.

OM AT KØRE JANNES DAGBOG

Indtil nu har jeg fortalt om idéen med dette scenarie og om de forskellige personer. Du stiller sikkert spørgsmålet, hvordan man så spiller det? Bliver det ikke svært? Tjah, måske, men jeg ved, at det kan lade sig gøre, og at scenariet kan blive særdeles underholdende.

Jeg vil i dette afsnit komme med nogle råd om, hvordan du kan styre scenariet som spilleleder, når historien udvikler sig.

FORTÆLLERROLLESPIL OG INTRIGER

Jannes Dagbog er en blanding af to genrer, der har karakteriseret dansk rollespil de senere år: fortællerrollespillet og intrigerrollespillet. Det primære i scenariet er historien om, hvad der skete på turen i sommerhuset, og de refleksioner, spilpersonerne har over dette i forhold til Jannes død. Dette udspilles som fortællerrollespil, hvilket vil sige, at spilpersonerne fortæller, hvad der er sket tidligere i deres liv – i dette tilfælde turen i sommerhuset. Det er dog også muligt at andre begivenheder bliver draget ind. I fortællerrollespil er du som spilleleder sat meget i baggrunden og fungerer som en "fortælleleder", der sørger for, at historien ikke løber af sporet.

Fortællerrollespil er i sin natur subjektivt anlagt og er derfor en god måde, at få spilpersonerne til at fortælle om deres personlige oplevelser og følelser. Der findes ingen objektiv sandhed, men kun den sandhed, som fortællingen skaber. Der er en regel, der er meget vigtig for fortællerrollespil: "nej"-reglen, som også kendes fra teatersport: Man må ikke annullere noget,

som tidligere er blevet sagt, men skal i stedet spille videre ud fra de inputs, der kommer fra de andre spillere.

I dette scenarie er udgangspunktet for spillernes fortælling og improvisation deres oplæsning af dagbogen. Hvad der står i heri, er ikke fastlagt, men helt op til spillerne. Når en spilperson læser op af bogen er det spilleren, der bestemmer, hvad der står heri. Spillerne har altså næsten suveræn kontrol med historien og Jannes karakter. Ud fra de input, der kommer fra dagbogen, kan spilpersonerne reagere og begynde at fortælle om deres oplevelser fra turen og senere reflektere over tingenes tilstand.

Den anden del af dette scenarie er intrigerne, som er baseret på spilpersonernes indbyrdes forhold. Intrigerne er ikke i højsædet i *Jannes Dagbog*, men kan bruges til at skabe spænding og udvikling i spillet. Når der læses højt fra dagbogen, og spilpersonerne snakker om turen, kommer der sikkert oplevelser frem, som nogle synes bedre om end andre. Derved er grobunden lagt for en udvikling af konflikterne, som er næsten umulig at forudse. Historien kan tage alle mulige drejninger i løbet af spillet, og den kan lynhurtigt komme til at vende på hovedet, og det samme kan intrigerne.

FORLØB AF SCENARIET

For at du kan få lidt mere idé om, hvordan det hele kommer til at forløbe, får du her en kort gennemgang af, hvordan jeg forestiller mig, at scenariet kan spilles.

Først spilles en ganske almindelig rollespilscene, hvor spil-

personerne netop er ankommet til Sommerhuset ved Silkeborg-søerne. Spillerne har i denne scene mulighed for at komme ind i deres roller, så de kan fornemme stemningen og fortælle om turen senere.

Efter ca. et kvarters spil klippes der til efter turen. Spillerne får at vide, at Janne nogle dage efter turen blev dræbt i en trafikulykke. Hendes far ringede en sen aften og fortalte det grådskvalt til spillersonerne. Om tirsdagen finder begravelsen sted, og det er efter denne, at det meste af scenariet kommer til at udspille sig.

Spilpersonerne sidder på Jannes værelse og taler sammen. Pludselig finder de Jannes dagbog fra turen, som en af dem

FORTÆLLEROLLESPIL

Hvis du er interesseret i andre fortællescenarier, kan jeg anbefale følgende:

- "Om en krig" af Lars Vilhelmsen og Gimle Larsen. Scenariet er fra Fastaval 2000 og omhandler en gruppe krigsveteraners oplevelse af Første Verdenskrig. Derudover indeholder det en glimrende introduktion til fortællerrollespillet, som du bør læse.

- "Jisei" af Kristoffer Apollo. Dette scenarie er fra Fastaval 1997 og omhandler samuraier i middelalderens Japan. Igenem spillet skal det blive klart, hvorfor en af personerne skal begå rituelt selvmord. Jisei var, så vidt jeg ved, det første fortællescenarie.

Begge scenarier kan downloades hos "Projekt Rlyeh" på <http://rlyeh.trc.dk>

Derudover er der "Vågenat" af Jakob Schmidt Madsen, som vandt publikumsprisen ved Fastaval 1998. Scenariet kører uden spilleleder, men hvordan det er, ved jeg ikke, da jeg hverken har læst eller spillet det.

begynder at læse højt fra. De skiftes nu til at bestemme, hvad der står i dagbogen, og hvad der skete på turen, som de oplevede den. Spillet kommer hurtigt til at udvikle sig: Konflikter, der måske kun er antydnet i karakterbeskrivelserne, bryder ud i lys lue, og nye kan opstå, alt efter hvad der står i bogen.

Efter et par timers spil, hvor erindringerne er i højsædet, begynder spilpersonerne sikkert at reflektere over livet og deres egen rolle i verden. Spillet kommer til at handle om fremtiden og de visioner, de enkelte karakterer har for deres liv. Der er selvfølgelig også forholdet mellem personerne, der stadig flourerer og påvirker stemningen.

Alt efter behov kan der indrages ydre faktorer, der går ind og påvirker spilpersonerne på Jannes værelse. Det kan f.eks. være Jannes forældre eller andre familiemedlemmer, der er med til begravelsen. De kommer måske med input, der kan ændre synet på Janne og give en udvikling i historien, hvis du føler, at det er nødvendigt.

Det er svært at forudse, hvordan historien kommer til at ende. Det eneste, jeg kan sige er, at det er vigtigt at få lavet en

PERSONARKENE

Som det ses, når man kigger på spilpersonarkene, er de delt op i to dele. Først er der den lange beskrivelse, som deles ud ved spilstart og omhandler karakterens syn på verden inden turen i sommerhuset.

Den anden del er ganske kort, og udleveres til spillerne, når de får at vide, at Janne er død. Dette ark skal virke til at sætte stemningen igang og beskrive spilpersonernes tanker.

god afslutning, der sætter et prisværdigt punktum for scenariet. Det kommer sikkert ganske naturligt. Sørg dog for at slutte, før det ender i tomgang og spillet bliver kedeligt. Pas på, at det ikke ender i patetisk navlepilleri, hvilket der er stor fare for, hvis ikke historien udvikler sig og slutter, når det er passende.

DIN ROLLE

Som du kan læse af ovenstående, er din rolle som spilleleder forholdsvis begrænset i dette scenarie. Din primære funktion er at sørge for, at det hele ikke løber af sporet, og at stemningen bevares og intensiveres igennem spillet. Derudover skal du selvfølgelig sørge for at sætte nye tiltag i gang, når spillet er ved at køre i tomgang. Det kan ske både ved at sætte hændelser i gang som i traditionelt rollespil, men også ved at påvirke spillernes fortællinger. Du kan f.eks. gå ind og stille spørgsmål til de enkelte spillere, så de bliver nødt til at uddybe historien. Det kan virke underligt, at gå ind og stille spørgsmål til historien, når du ikke er til stede som biperson på Jannes værelse, men du kan se din rolle som en form for underbevist stemme, der taler til spilpersonerne. Der er selvfølgelig også muligheden for at introducere bipersoner, der kan stille spørgsmål direkte.

Generelt er din opgave, at bevare overblikket og sørge for at der opretholdes et "flow" i historien. Alt i alt mest et spørgsmål om "timing" og tålmodighed.

STEMNING

Hvordan beskriver man stemningen i *Jannes dagbog*? Jeg håber, at du allerede har fanget den. Ellers vil jeg forsøge at give udtryk for den her.

Prøv et øjeblik at tænke på nogle af de bedste oplevelser i dit liv. Du sidder måske en tidlig sommermorgen og iagttager solopgangen og drømmer dig væk til fjerne egne. Alt synes perfekt og idyllisk, men måske mangler der noget. Måske savner du en at dele det med, eller du ville hellere være der sammen med en anden.

Tænk på det dugvåde græs, som skinner i morgensolen. En ko brøler på kløvermarken. En måge skriger i det fjerne, og der er lunt allerede klokken ni. Tænk på en nat omkring et bål med snobrød, ristede skumfiduser og dåseøl. Sammen med dine venner.

Tænk på barndommen. Hvis du er blevet student, tænk på det øjeblik, du fik huen på. Student og hvad så? Tomheden der følger efter en forløsning eller en bedrift. Tænk på, om du nogensinde har sat dig ned et øjeblik og sagt: ”*Lige nu er jeg fuldstændig lykkelig. Jeg ønsker mig ikke mere i dette øjeblik.*”

Tænk på, hvis det hele bliver revet væk. Lige så pludseligt som en situation opstår, lige så hurtigt er det væk. Pludselig er du ikke længere lykkelig. Livet kræver din tilstedeværelse og stillingtagen. Selvom du ville blive i den lykkelige stund i evighed, har alt en ende. Livet fortsætter.

Det er den stemning og følelse, jeg gerne vil formidle med *Jannes dagbog*. Sæt dig ned et øjeblik og forsøg at føle den – og læs så videre.

JANNES VÆRELSE

Efter begravelsen sidder vennerne samlet på Jannes værelse, der står som om, at hun stadig er i live.

Hele dagen har det været solskin og begravelsen foregik under en billedskøn blå himmel. Præsten holdt en smuk tale om livsmod og Jannes smukke, livsglade væsen. Efter ceremonien i kirken serverede Jannes forældre kaffe i haven. Om aftenen er de fleste gæster taget hjem igen, men de seks venner har fået lov til at sidde på Jannes værelse og mindes hende.

Det er en smuk sommeraften og alt udenfor tyder på den fuldendte idyl. Der dufter af grillkul og tændvæske. En hund gør i en have lidt væk og nogle børn leger gemmeleg i nabohaven. På Jannes værelse er der mørkt, og vennerne har trukket gardinerne for og tændt et par stearinlys. På natbordet ligger en stak billeder, Jannes studenterhue samt dagbogen fra turen. På væggen hænger et gruppebillede, som vennerne tog

den sidste dag på turen i sommerhuset. Der er lidt rodet på værelset og på gulvet ligger tøj, som trænger til at blive vasket, og nogle bøger, der ikke er blevet afleveret til gymnasiet. Intet tyder på, at Janne ikke længere bor i dette rum.

Det er sådan, at fortælledele af scenariet tager sin begyndelse. Billederne går måske rundt, og der snakkes stille om Janne og turen. Det er ret vigtigt, at en af spilpersonerne tager dagbogen og begynder at læse i den. Også selvom det er ”forbudt” at læse en andens dagbog. Måske er det noget andet, når personen er død. Dagbogen handler om turen i sommerhuset, og hvordan Janne oplevede den. Der står ikke om andre begivenheder. Måske fordi hun først besluttede sig til at skrive dagbog, da hun blev student – hvem ved? Sådan starter fortællingen og resten er op til spillerne og dig.

VÆRKTØJSKASSEN

Dette afsnit er ment som en "værktøjskasse" til dig som spiller. Du kan tage ting herfra og bruge dem, som du har lyst, så spillerne får en god oplevelse, og det bliver en god og stemningsfyldt historie. Husk, at scenariet er dit og spillernes, så brug de ting, du finder passende, og hold dig endeligt ikke tilbage for at tilføje ting selv.

TEMAER

Det kan være anvendeligt at styre scenariet ud fra forskellige tematiske overvejelser. Derved kan du sørge for, at scenariet kommer omkring mange aspekter af spilpersonernes liv. Husk på, at scenariet tilhører spillerne, men det gør ikke noget, at du sørger for, at historien ikke løber af sporet, og at den holder sig indenfor rammerne.

LIV OG DØD

Scenariets hovedtema er forholdet mellem livet og døden. At man skal huske at være lykkelig og leve, mens man gør det. På et øjeblik kan alting blive revet fra hinanden. Døden er meningsløs, og det samme kan livet til tider synes. Der er ingen speciel grund til at Janne dør, men skyldes udelukkende tilfældighedernes spil.

BARN VS. VOKSEN

Dette scenarie viser et skel i spilpersonernes liv. Fra at være "børn", der lever i forholdsvis trygge omgivelser, er de nu ved at blive voksne og må tage stilling til livets barske realiteter.

Ofte står studentertiden som symbol på dette skel. Sørg for at spilpersonerne fortæller om deres forhold til det at blive voksen, og hvordan barndommen pludselig er blevet revet fra dem. Sørg for at spillerne kan koble turen i sommerhuset sammen med tanker om fremtiden og voksenlivet.

FREMTIDEN

Det tredje væsentlige tema, som hænger meget sammen med de andre, er spørgsmålet om fremtiden. Den trygge gymnasietid er slut, og hvad skal der nu ske? Spilpersonere må erkende, at de er nødt til at træffe valg, der vil afgøre hele deres fremtid. De kan forsøge at skubbe disse valg ind i fremtiden, men på et eller andet tidspunkt må de træffes. Ellers går livet i stå, og man kan ikke leve i bardommens verden for evigt – hvor gerne man end ville. Virkeligheden indhenter én.

*And sorrow turns his eyes to mine
Come with me now it's your time
Let's Crash the car and i'll be born*

*And sorrow breaks the silent day
Takes the teenage boys away
They crash the car and leave us here
Suede, "Daddy's speeding"*

SCENER I FORTÆLLINGEN

Her kommer et par forslag til scener, der kan refereres til under læsningen af dagbogen. Husk dog på, at du primært bør skride ind, hvis spillerne ikke selv er gode til at bidrage. Du kan nøjes med blot at spørge kort til en scene, så skal spillerne nok selv begynde at digte.

SVENSK Fyre

Vennerne møder en flok lækre svenske fyre, som sikkert begynder at lægge an på nogle af pigerne. Her er grundlaget lagt for en god gang gammeldags jalousi, for drengene kan sikkert ikke lide disse "Karl Smart-typer". Hvad med pigerne?

DISKOTEK

En tur på diskotek i Silkeborg, hvor der kan ske nogle sjove ting. Desuden er her muligheden for at introducere nogle fremmede mennesker til historien. Kan eventuelt kombineres med de svenske fyre.

SKT. HANS BÅL

Der er Skt. Hans bål ved Julsø og alt ånder fred og idyl. Måske sidder nogle og drømmer i denne fredfulde stund, eller også ønsker nogen måske, at de sad sammen med en af de andre.

NØGENBADNING

Vennerne tager ud for at nøgenbade i søen. Måske går et eller

Jannes dagbog

Et romantisk drama

BIPERSONER

andet galt, som f.eks. at nogen tager deres tøj, eller mere radikalt er en fremmed pige ved at drukne.

TRIVIAL PURSUIT

Et spil TP. Hvem vinder og er der øl og sprut involveret?

REGNVEJRS DAG

Hvad laver vennerne en dag, hvor vejret er rigtigt dårligt? De hygger sig sikkert inde med ild i kaminen og god mad.

BÅL OG SNOBRØD

En aften laver vennerne bål, hvor de steger pølser, laver snobrød og rister skumfiduser. Igen kan det krydres med tanker om, hvem der sidder sammen med hvem og deslige.

BIPERSONER

Det er svært at sige, hvilke bipersoner, der vil deltage i historien, men her kommer et par forslag. Dem, jeg nævner her, er personer, der er til stede i Jannes hus efter begravelsen. Bipersonerne kan du bruge, hvis spillet er ved at gå i stå; hvis du har brug for at trække historien i en anden retning eller bare ønsker at tilsætte lidt kryderi til spillet.

JANNES MOR (BIRTHE)

En stille og forsigtig dame, der generelt ikke siger ret meget. Hun er selvfølgelig meget trykket af Jannes død og viser det meget tydeligt. Hun vil tale meget om sin lille pige, der kun lige var ved at blive voksen – tænk hvad hun var blevet til? Hun var jo så dygtig til alting, men skæbnen ville det anderledes.

JANNES FAR (NIELS)

En meget udadvendt og charmerende mand. Han plejede altid at snakke meget med vennerne og har altid været sød til at hente dem, når de har været i byen. Jannes død har fået hans stolte facade til at krakelere. Under begravelsen græd han stort set hele tiden. Han vil primært snakke om sin lille pige, der er blevet revet fra ham. Han spørger hele tiden hypotetisk: ”Hvorfor lige Janne?”

JANNES LILLESØSTER (SARA)

Sara er seks år gammel og forstår ikke meget af det, der foregår. Hun forstår godt, at Janne er væk, men er ikke helt klar over, at hun aldrig kommer tilbage. Sara vil sikkert spørge, om ikke vennerne vil lege med hende. Hun er rigtig sød og hun er ikke til at stå for.

JANNES ONKEL (KARSTEN)

Karsten er en hyggelig og vittig mand, der er morsom på trods af de tragiske omstændigheder. Han er sjov på en god måde og kan få folk til at grine, uden det bliver pinligt – en rar ting midt i al sorgen. Han vil sikkert spøge lidt med spilpersonerne for at få dem til at tænke på noget andet end Janne for en stund. Desuden vil han sikkert spørge meget til deres fremtid-planer. Han vil i øvrigt invitere dem alle med på en fisketur nogle dage senere, for det må da lige være noget for sådan en gang lømler.

JANNES MORMOR (EVA)

Eva er en gammel dame, der ikke umiddelbart virker til at have det store begreb om, hvad der foregår omkring sig. Taler man med hende, vil man dog opleve, at hun faktisk besidder

en stor livsvisdom og erfaring. Hun har gennem sit 75-årige liv oplevet mange mennesker dø, og har derfor et forholdsvist afslappet forhold til det. ”Den tid kommer til os alle”, som hun siger. Hun mener selvfølgelig, at Janne gerne måtte blive noget længere i denne verden, for det var jo hendes lille pige. Eva er meget religiøs og er sikker på, at Janne er et godt sted nu, og det hele er en del af Herrens store plan.

SYMBOLER

Hvis du føler for det, kan du nemt fylde en masse stemningsfulde symboler ind i scenariet, der på forskellige vis kan sige noget om personerne og deres situation. Her kommer et par eksempler, som både kan benyttes på nutidsplanet og på turen i sommerhuset. Generelt om alle disse symboler, vil jeg dog sige, at de skal bruges med varsomhed. Ingen spillere bryder sig om at blive bombarderet med symboler konstant. De skal ikke være for tydelige, men kan bruges til at understrege stemningen. De fleste symboler virker bedst, hvis de ikke bliver tydet, men bare ligger som en underbevidst stemningsskaber.

EN REGNBUE

Regnbuen symboliserer fra gammel tid håb og det, der skal komme i fremtiden. Gud satte den på himlen, når det havde regnet for at vise, at Han aldrig vil lave endnu en syndflod, som den Noah blev udsat for. I den nordiske mytologi er regnbuen vejen til Asgård og derved broen til livet efter døden – igen vejen til fremtiden. I dette scenarie kan regnbuen måske bruges til at give spilpersonerne håb og tro på fremtiden.

EN SOLOPGANG

Soloppgange såvel som -nedgange kan anvendes i scenariet som kraftige symboler. For det første er det jo altid smukt og romantisk at betragte solens færden. Især op- og nedgang betyder noget for mange mennesker. Det betyder en overgang til noget nyt, men samtidig troen på, at lyset kommer igen. Solnedgangen kan symbolisere enden på noget, og solopgangen kan betyde begyndelsen på noget nyt. I dette tilfælde enden på barndommen og overgangen til voksenlivet.

IDYL

Selve den idyl, der er karakteristisk for dette scenarie kan du også bruge symbolsk. Ved at lade idyllen fortsætte efter Jannes død viser det, at det er ikke er omverdenen, der forandrer sig, men derimod spilpersonerne selv. Du kan selvfølgelig også slække på idyllen efter begravelsen, så voksenlivet er mere gråt og trist. Personligt foretrækker jeg dog den første mulighed.

EFFEKTER

Her følger en beskrivelse af en række forskellige effekter, du kan bruge i forbindelse med scenariet. Det kan sagtens spilles uden brug af effekter, men de kan være med til at øge stemningen og skabe et mere intenst scenarie.

DIGTE

Rundt omkring i scenarieteksten og bagerst under bilag har jeg citeret en lang række digte og sange, som jeg synes passer til stemningen. Du kan eventuelt udlvere nogle af disse digte

som handouts til spillerne eller læse dem op, når du finder det passende.

BILLEDER

Jeg har desværre ikke haft muligheden for at tage nogle billeder, der passer til scenariet, men hvis du selv har nogle ferie-billeder, der kan passe med turen i sommerhuset, kan du eventuelt tage dem med, og bruge disse som udgangspunkt for spillernes historie. Derudover har jeg skaffet en bunke foldere fra Silkeborg Turistbureau. Hvis de ikke er vedlagt scenariet kan du få et par stykker til *dag 0* på *Fastaval*. Folderne har ikke megen anden funktion, end at de kan virke autentiske og give en stemning af sommer og sol.

MUSIK

Jeg kan ikke helt gennemskue, hvad jeg vil anbefale af stemningsmusik til dette scenarie. Da jeg spilstede det, brugte jeg ikke musik, og det fungerede fint. Men skal jeg anbefale noget, må det være noget sommeragtigt og lidt naivt musik som f.eks. *Lisa Ekdahl*. Også noget lidt mere tungt og trist som *Suede* eller *The Cure* kan gå an. Især *Cure* pladerne *Disintegration* og *Bloodflowers* samt *Suedes* to første plader *Suede* og *Dog Man Star*. Endelig er der muligheden for at benytte diverse triste soundtracks.

*I've been looking so long at these pictures of you
That I almost believe that they're real
I've been living so long with my pictures of you
That I almost believe that the pictures are all I can feel
The Cure, "Pictures of you"*

SLUTNINGER

Som allerede nævnt, er det meget svært at forudse, hvordan dette scenarie vil ende, og hvor længe det vil blive ved. Jeg vil dog her komme med nogle idéer til slutninger. Jeg vil sige, at slutningen næsten kommer af sig selv. På et tidspunkt gider spillerne sikkert ikke længere, eller også kan historien ikke trækkes længere og har brug for en passende, stemningsfyldt afslutning.

JESPER S BROR

Under spilltesten blev Jespers syge bror brugt som begyndelsen på scenariets afslutning. Jeg havde ikke selv tænkt på det, men den fungerede så godt, at jeg vil nævne den her.

Jespers bror har en hjertesygdom. Denne kan du bruge, hvis du vil afslutte historien på en trist og sørgelig måde, ved at der kommer en opringning om, at Jesper hurtigst muligt skal komme hjem, for hans bror er pludelig blevet hasteindlagt – måske endda død. Alternativt kan det være gået godt for ham lige pludseligt.

EN TUR VED STRANDEN

Efter aftenens navlepilleri føler spilpersonerne sikkert behovet for at lave et eller andet smukt sammen, der kan knytte vennerne sammen midt i sorgen. Det kan f.eks. være, at de vælger at køre til stranden, hvor de vil sidde roligt og se solen stå op. Måske spiller radioen *Jeannies' Diary* med *Eels*, når de kører hjem, eller også sørger *radioavisen* for en tilbagevenden til det virkelige liv.

*Look at all the people
with flowers in their hands
They put the flower on the box
that's holding all the sand that was...
That was once...
That was once you
Eels, "Going to the funeral part I"*

DEN SIDSTE SIDE I DAGBOGEN

Du kan også vælge at afslutte scenariet ved at spillerne læser den sidste side i Jannes dagbog, hvor der er citeret et digt af Piet Hein kaldet *Sommerduft*. Digtet kan du finde bagerst i scenariet sammen med flere andre digte. Du kan sagtens bruge denne afslutning i kombination med en af de andre.

RESUMÉ AF SPILTEST

Her kommer en kort beretning om, hvordan scenariet kan udvikle sig. Jeg spillestedede scenariet på Eidolons Juleweekend, og mange tak til de fantastiske spillere, der virkelig gav mig troen på, at dette scenarie kan spilles med et godt resultat. Her er hvad der hændte:

Jeg fik samlet en flok spillere – fire drenge og to piger - og vi fandt et lille lokale. Normalt virker et lille soverum i en spejderhytte med tre køjer over hinanden og et lille bord ikke som det bedste lokale at spille rollespil i, men dette fungerede godt til netop dette scenarie. Spillerne fik udleveret deres karakterer, og snart efter var vi i gang.

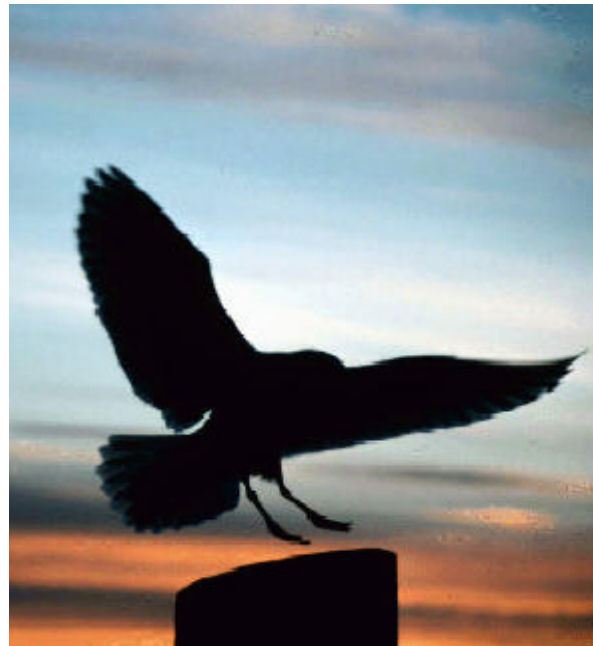
Vi startede med at spille en almindelig rollespilscene, hvor spilpersonerne netop er ankommet til sommerhuset. De pakkede ud fra bilen og snakken gik lystigt om alt muligt – primært sjove ting, som de skulle lave på turen, og hvem der skulle skaffe mad på den lokale campingplads.

Efter ca. et kvarter skiftede jeg til efter turen. Jeg fortalte at Janne var blevet dræbt i en trafikulykke og kom med en stemningsbeskrivelse af begravelsen og den smukke sommeraften. Jeg udleverede arket, hvor spilpersonens oplevelse af Jannes død er beskrevet. Herefter gik spillet for alvor i gang.

Spilpersonerne sad på Jannes værelse og talte lavmælt sammen. Nogle græd og tørrede øjnene. Søren samlede dagbogen op og begyndte at læse højt af den. Han læste om, hvordan Janne og Jakob var gået en tur sammen på stranden den første aften, og hvordan de havde holdt hinanden i hånden og kysset lidt. Straks flippede Pia ud og intrigerne var i fuld gang.

Hun blev rasende og ulykkelig over dette – hvordan kunne hendes bedste veninde være sammen med Pias ekskæreste. Pia var jo stadig forelsket i ham. Jakob proklamerede, at han var lidt forelsket i Janne, og det gjorde ikke situationen bedre.

Intrigerne kørte lystigt, og en af de andre overtog læsningen. Snartefter kom det frem, at Janne skrev underlige, foruroligende ting i bogen, som ingen turde drømme om. Noget tydede på, at hun var rablende vanvittig. Hun fik lyst til at forføre alle drengene og gøre onde ting ved dem. Spillerne kom i tvivl om, om de turde læse videre, men gjorde det alligevel.

Efterhånden bevægede samtalen sig væk fra dagbogen, og begyndte mere og mere at handle om spilpersonernes liv generelt. De talte og lavede sjov om oplevelser igennem et langt venskab, og der opstod en løssluppen stemning, som dog blev stoppet da Jannes far og mor kom ind for at sige godnat.

Spillerne genoptog læsningen af dagbogen, men jeg lavede det twist (som jeg nu fortryder), at jeg sagde, at Jakob havde taget fejl under læsningen. De mystiske ting, han snakkede om, der stod, var blot noget, han læste i sit hoved – altså var det ham, der var vanvittig.

Snakken gik videre om fremtiden og spilpersonernes drømme og begyndte at reflektere over Jannes død. De talte om, at det var vigtigt at huske at leve i nuet, efter at jeg læste digtet *Sommerduft* op for dem. Pludselig ringede Jespers telefon, og han fik at vide, at han straks skulle komme hjem. Noget senere vendte han tilbage og fortalte, at hans bror var død. Dette optrin stod for spillerens helt egen regning, og jeg vil takke ham for det – det virkede rigtig godt. Sammen sad de seks venner nu i dyb sorg, men besluttede sig til, at lave noget for at hylde Janne og livet. De valgte at køre ud til stranden hvor de så på solopgangen. Da de gik tilbage til bilen spillede radioen sangen *Jeannies Diary* med bandet *Eels*. De kørte hjem til en ny dag, et nyt liv og en ny begyndelse.

Scenariet var slut. Spillerne var tavse og bevægede. Bagefter gik snakken lystigt i det lille rum.

EFTERSKRIFT

En historie om en afslutning og begyndelsen på noget nyt. Det er vel i bund og grund det, *Jannes Dagbog* er. Det samme er et efterskrift. En afslutning på scenariet hvor man runder af, men også lægger begyndelsen til noget nyt. Måske en nyt scenarie eller i det mindste begyndelsen på dit arbejde mod at give spillerne en god oplevelse. Det vigtigste i enhver god spillederpræstation er, at det hele er gennemtænkt og velovervejet. At du er inde i min idé, så du kan gøre historien til din egen og give spillerne en god oplevelse. Giv dig god tid til at reflektere over scenariet, og se om du kan relatere historien til dit eget liv. Det håber jeg, at du kan. Først dér skabes de gode oplevelser. Der, hvor man pludselig er til stede i historien, og man ånder og føler med den. Reflektér og tænk.

Ideen til *Jannes dagbog* fik jeg i foråret 2000. Jeg sad på min seng og lyttede til den nyeste cd med Eels, *Daisies of the Galaxy*, hvor nummeret *Jeannies Diary* er på. Pludselig slog idéen mig, og snart efter havde jeg scenariet i hovedet. Jeg havde dog nogle problemer: Hvad skulle der ske af spændende ting på turen i sommerhuset og hvordan skulle spillersonerne være? Første spørgsmål fandt jeg svaret på under en diskussion på Fastavals forfatterweekend. Her snakkede vi om fortællerrollespil og pludselig var jeg klar over, at fortællestilen var vejen frem for scenariet. Det var spillerne, som skulle styre og fortælle historien – ikke dig eller mig.

Spilpersonerne grublede jeg længe over, men jo mere jeg grublede, jo mere fandt jeg ud af, at scenariet skulle være en fortsættelse af *Sandhed eller Konsekvens*, som nok er mit mest

succesfulde scenarie. Jeg ville udvikle spillersonerne derfra og har derfor skrevet disse et par år frem i tiden og overvejet, hvad der er sket i deres liv. Hvordan er deres liv blevet forandret, i takt med at de er blevet ældre. *Jannes Dagbog* er altså blevet anden del af *Ungdommens trilogi*. Hvordan tredje del bliver, må du vente med at få at vide, for jeg ved det ikke engang selv endnu. Det vil kun tiden vise.

Nu skal det hele jo ikke handle om fremtiden, så lad os blive ved dette scenarie. Rigtig god fornøjelse med at køre det. Og lad mig endelig vide, hvis du har kommentarer, ris eller ros.

Jeg glæder mig meget til at høre, hvordan det er gået.

Mikkel Bækgaard, januar 2001

P.S. Tjek i øvrigt min hjemmeside, hvor du kan finde opdateringer og sidste-øjeblik-kommentarer til dette scenarie. Derudover kan du finde bl.a. *Sandhed eller Konsekvens* og andre scenarier, jeg har skrevet.

Mikkel Bækgaard
Helgolandsgade 64, 2th
9000 Aalborg
98 12 56 22 – mikkel@eidolon.dk
www.mikkel.eidolon.dk

I don't have a prayer for writing the book

I just wanna be a page

In Jeannie's diary

One single page

In Jeannie's diary

Eels, "Jeannies Diary"

Min muse og min lyre – lad os sammen vandre bort!

Livet er så endeligt, somren er så kort.

Over en tot grøftegrønt står himmelhvælvet buet. –

Den der vil ha evighed må søge den i nuet.

Tiden blir til ingenting, og i øjeblikket langt.

Markernes kamilleduft gemmer på så mangt.

Solens lys er ladet med en overjordisk viden. –

Den der gis af evighed går vinkelret på tiden.

Piet Hein, ”Sommerduft”

*And sorrow turns his eyes to mine
Come with me now it's your time
Let's Crash the car and i'll be born*

*And sorrow breaks the silent day
Takes the teenage boys away
They crash the car and leave us here
Suede, "Daddy's speeding"*

*Dengang jeg var atten år
Gik jeg rundt med de vildeste drømme
Dengang jeg var atten år
Var jeg sikker på lykken skulle komme*

*Dengang jeg var atten år
Var jeg bange for at lyve for tit
Dengang jeg var atten år
Blev jeg angst når jeg fik det skidt*

*Jeg savner dengang
Jeg boede stadig i mit barndomshjem
Jeg savner dengang
Jeg fik beskidte tanker i min seng
Da jeg var atten år
Ibens, "Dengang jeg var 18 år"*

*De samle sig, lig underfulde Drømme,
De rige Minder fra en svunden Vaar,
Lig gyldne Skyer, som paa Himlen svømme,
Skjøndt Solen under Horizonten staar.
Mon Phantusus sit fyldehorn vil tømme
I Tryllekredsen, som hans Scepter slaar?
De samle sig i stærke, tætte Klynger,
Og Dødens Budskab deres Liv forynger.*

J.L. Heiberg

*I've been looking so long at these pictures of you
That I almost believe that they're real
I've been living so long with my pictures of you
That I almost believe that the pictures are all I can feel*

The Cure, "Pictures of you"

*Look at all the people
with flowers in their hands
They put the flower on the box
that's holding all the sand that was...
That was once...
That was once you*

Eels, "Going to the funeral part I"

Pia

*Sjungom studentens lyckliga dag!
Låt om os fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusande fremtid är vår.*

Pia kiggede rastløs på døren. Hvornår mon den gik op? Hun tjekkede for tredje eller fjerde gang, at hun nu også havde alle notaterne. Hendes hjerte hamrede og følte som om, at det kunne høres helt inde i lokalet ved siden af. Hun lukkede øjnene, trak vejret dybt ind og gentog igen og igen for sig selv, at det nok skulle gå. Dette var sidste eksamen, og så var det hele overstået. Formaningerne gjorde ikke det hele bedre – tværtimod. Et øjeblik svimlede det for hende, men hun fik dog igen kontrol over sig selv. Bare det nu gik godt, og bare nu at hun kom op i noget, som hun kunne svare på.

”Så er det nu, Pia.” Lærerens stemme fik Pia tilbage til virkeligheden. Hun havde overhovedet ikke opdaget, at døren var blevet åbnet. ”Kom bare med ind, så må vi jo hellere se at få det overstået.” Som i en uvirkelig drøm bevægede de sig ind i lokalet. Læreren satte sig ned, og introducerede censor. Ikke at hun opdagede, hvordan han se ud. Det eneste, hun kunne fokusere på, var det grønne klæde og de små sedler derpå. Hun stirrede på sedlerne og med en kraftanstrengelse, hvis lige hun ikke kunne huske, bevægede hun armen og samlede en op. Der stod nr. 10 på den. ”Det var en god en”, sagde læreren. ”Det er et digt af Klaus Rifbjerg.” Pia tog teksten og bevægede sig langsomt ind i forberedelseslokalet.

Jeg hedder Pia, og jeg er 18 år gammel. Jeg er lige blevet student her i sidste uge. Nu er der endelig blevet lidt fred og ro, og jeg kan slappe lidt af ovenpå alle festerne. Det var ellers en hård omgang. Først min egen studenterfest, så Jannes og til sidst Katrines. Derudover var der jo dimmisionen og den lange køretur rundt til hele klassen lørdag. Hold kæft, hvor havde jeg hovedpine næste dag, men vi havde det da også vildt skægt. Ja, måske lige indtil kl. tre, hvor alle blev i sentimentalt humør, over at det hele nu var slut – tre års gymnasietid var pludselig ovre, og jeg må da indrømme, at jeg selv græd en del, da vi gik rundt og gav knus til hinanden.

Det gik ellers bemærkelsesværdigt godt til den sidste eksamen i dansk. Jeg troede, at jeg skulle dø, da jeg så at jeg skulle op i et digt, men mirakuløst fik jeg reddet mig et ni-tal, selvom jeg var overbevist om, at jeg skulle dumpe. Det var bare så frygteligt at stå derude og vente på karakteren. Alle kiggede forventningsfuldt på mig, men jeg kunne kun koncentrere mig om to ting. Huen i min fars hånd, og alt det vrøvl, jeg havde sagt derinde i lokalet.

Alt dette er endelig overstået nu. Jeg har aldrig været frygtelig god til det med eksamener, så jeg har altid forberedt mig meget til dem. For meget vil nogen sige, men jeg vil altså gerne have tjek på det, så jeg ikke pludselig black-outer. Det er lidt ligesom en teaterforestilling; Lær noget udenad, og få det derefter til at se naturligt og levende ud. Det er den taktik, jeg plejer at benytte mig af, men jeg føler altså, at det virker bedre, når jeg står på en scene. Det er ret underligt, at jeg er så nervøs, når jeg skal til eksamen, for når jeg står på scenen, har jeg det glimrende.

Åh, jeg ville så gerne have været til eksamen i drama, men sådan gik det desværre ikke. Det er som om, at så snart jeg kan

være en anden og spille teater, så glemmer jeg alt andet omkring mig. Jeg elsker det simpelthen, og det er måske også grunden til, at jeg fik lov til at spille hovedrollen i gymnasiets skolekomedie i år. Det gik rigtig godt, og de måneder vi øvede, står som nogle af de bedste i mit liv. Jeg vil så gerne være skuespiller, men det er bare så stort et skridt at søge ind. Der er omkring 800 ansøgere til meget få pladser. Min far har også ret, når han siger, at det er meget sikrere at studere noget på

universitetet. Ja, jeg kan jo søge ind på dramaturgi. Der er selvfølgelig også musik, der kunne være ret fedt.

Det er så forvirrende alt det der med fremtiden. Jeg gider heller ikke tænke på det lige nu. Det er sommer, og der er lang tid til at jeg skal beslutte mig. Jeg gider i hvert fald ikke lave noget skoleagtigt de næste par år. Det skulle da lige være en eller anden højskole, hvor man kan arbejde med teater og musik.

*P*a smider de sidste par småting ned i sportstasken. Er der nu noget, hun har glemt? Helt sikkert, men hvad kan hun ikke lige gennemskue. Hun åbner igen tasken, pakker det hele ud på sengen og tager et blik på indholdet én gang til. Nej, det ser godt nok ikke ud til, at der mangler noget. Tøj, badetøj, toiletgrej, sengelinned og en stak cd'er. Jo, det hele er der. Hun putter det hele ned i tasken igen, men da hun når til toiletgrejene, stopper hun op. Hun kigger på den og overvejer et øjeblik. Til sidst går hun over til sin skuffe i natbordet, hvor hun tager en pakke kondomer frem. Der er kun et par stykker tilbage, men alligevel kigger hun på datoen, hvorefter hun putter pakken i sin toilettaske på sengen.

I samme øjeblik dytter en bil udenfor. Hun griber sin taske og sovepose og skynder sig smilende ud af døren. Tilbage på sengen står toilettasken.

Hold kæft hvor jeg glæder mig. Vi skal på ferie alle vennerne. Vi har fået lov til at låne Jespers morfars sommerhus nede ved Silkeborg. Han siger, at det er det mest idylliske og romantiske sted på jorden. Tænk sig: En hel uge sammen med vennerne. Ingen bekymringer, læsning eller pligter. Det bliver lækkert. Jeg er ellers bange for, at vi kommer til at glide mere fra hinanden, nu hvor vi er blevet studenter og snart skal til hver vores del af landet. Men i den her uge, der vi altså bare have det hyggeligt; bade i søen, spille Trivial Pursuit og drikke en masse sprut.

Jeg glæder mig bare for vildt, og nu har jeg måske endelig muligheden for at få Jakob tilbage. Det er ret længe siden, at vi rigtig har talt sammen, men der må vel komme et godt tidspunkt på turen. Jeg savner ham vildt meget, og jeg må jo indrømme, at jeg stadig elsker ham. Det kunne selvfølgelig også være, at man kunne være så heldig, at man mødte nogle

andre søde fyre, der kunne få mig til at glemme Jakob. Nej, det er nok ikke tænkeligt. Jeg har endnu ikke haft nogen siden ham; jeg kender mig selv for godt. Selvom jeg egentlig har lyst til at være sammen med nogen engang imellem, så kan jeg bare ikke rigtigt når det kommer til stykket. Jeg har da selvfølgelig kysset lidt med nogen siden, men det er aldrig rigtig blevet til noget. Hvis jeg bare kunne komme over ham.

Jesper er simpelthen for sød. Det er hans idé med den her tur i sommerhus, og det er ham i en nøddeskal. Han elsker natur, idyl og romantik. Jesper er en rigtig charmetrold og mange piger er blevet lokket i armene på ham – mig selv inklusiv en enkelt gang. Det var ikke meningen, men det skete bare. Det betød ikke noget, men det var egentlig meget hyggeligt. Jeg har ikke planer om at gøre det igen, men til tider kan hans bedende hundeøjne være ret uimodståelige.

Katrine er en dejlig pige. Hun er en stille pige, der generelt gør det, folk forventer af hende, men alligevel rummer hun en dybde, der er helt utrolig. Hun er ufattelig klog og fik en kanon eksamen. Vi var tidligere bedste veninder, men vi er gledet en del fra hinanden de senere år. Jeg savner lidt den intimitet, vi engang havde. Det er som om, at hun er blevet mere mystisk og sær de senere år, og hun er begyndt at gå egne veje på mange områder. Engang fortalte vi hinanden alt, men efterhånden begyndte jeg at føle, at hun skjulte noget for mig. Jeg prøvede at fortælle hende det, men hun fejede det bare hen. Vi er ikke uvenner på nogen måde, men tingene er ikke, som de har været mellem os. Jeg ville ønske, at vi igen kunne blive rigtig nære, for jeg savner hende faktisk.

Jakob er min ekskæreste. Han er den eneste seriøse kæreste, jeg nogen sinde har haft. Det generer mig nu ikke, at der ikke har været andre. Vi var kærester i over to år. Det gik godt længe, men efterhånden var der en del kurrer på tråden, og til sidst slog vi op. Det var en fælles beslutning, men det var nok mest ham, der droppede mig. Hvorfor har jeg aldrig helt forstået. Det er næsten et år siden nu, men jeg elsker ham stadig. Vi er stadig venner, men vi ses mest kun til festerne nu om dage. Jeg håber dog på, at vi måske kan finde sammen igen på denne tur.

Jakob er ikke som de fleste af os andre blevet rød student, men derimod blå fra handelsskolen i nabobyen. Det er sikkert en af grundene til, at han ikke har så meget med os at gøre længere. Han er lidt en hård popdreng, men jeg kender ham så godt, at jeg ved, at det blot er en facade. I virkeligheden er han sjov og meget kærlig.

Søren er Katrines kæreste, og de passer utrolig godt sammen. Det er måske også grunden til, at Katrine efterhånden gled fra mig. Til tider virker det som om, at de har nok i hinanden, og aldrig har brug for andre. Søren er en festlig fyr, der altid er sjov at være i nærheden af. På et tidspunkt var han næsten for festlig, og havde nogle problemer med stoffer, men det er han vist ved at være kommet over nu. Før Katrine blev kæreste med ham, var han en værre heartbreaker, der fik pigerne til at falde for ham, uden at han selv ville noget. Den side har han dog ganske naturligt lagt fra sig nu. Vi har faktisk været sammen engang, men det er mange år siden, og det betød ikke noget dengang. Jeg må indrømme, at der er et eller andet fascinerende ved ham. Der er et noget mystisk og drømmende ved ham, som jeg ikke kender fra andre fyre. Jeg kan godt forstå, hvorfor Katrine elsker ham så højt, som hun gør. Var de

to dog ikke kærestes, kunne jeg måske godt falde for ham en dag.

Caroline er ret mystisk. Jeg har aldrig helt forstået hendes handlemønstre, og nogle gange virker det som om, at hun gør noget ved andre, bare for at genere dem. Det er selvfølgelig lidt overdrevet, men hun var f.eks. sammen med Jakob, mens vi var kærestes, og hun påstod, at det bare var for at teste vores kærlighed til hinanden. Det skal dog nævnes, at Caroline ikke længere er så slem, som hun har været. Lige da vi var begyndt i gymnasiet, var hun ikke til at holde ud, men nu er hun faldet noget mere ned på jorden igen. Lige nu er hun bare sammen med en helt masse fyre, hvilket jeg ikke helt kan forstå, at hun gider. Var det ikke bedre, at hun fandt en fast kæreste, som kunne holde hende lidt i skak?

Janne er nok min bedste veninde nu. Efter at Katrine og jeg gled fra hinanden, er Janne og jeg blevet gode venner. Det er mig, der har fået hende med ind i vennekredsen, for jeg kender hende fra den lokale amatørteaterscene, hvor vi har spillet sammen i mange år. Hun er dog lige så meget med i klikken nu som alle os andre.

Janne er en pige med masser af energi og gang i. Hun er altid med på den værste, og går ikke i vejen for noget, som hun synes er sjovt. Selv om Janne og jeg bruger meget tid sammen, vil vores venskab dog aldrig kunne måle sig med det, jeg havde med Katrine. Det er stadig som om, at der er en barriere, vi skal have overvundet.

Pia er 18 år gammel og bor hos sine forældre i en lille provinsby. Hun er lige blevet student, hvilket hun faktisk synes er ret underligt. For første gang i sit liv, føler hun, at hun skal til at træffe nogle afgørende valg. Noget hun ikke bryder sig om, og gerne vil skubbe så længe som muligt. Hun drømmer om en dag at komme ind på teaterskolen, men hun er ret overbevist om, at hun ikke er dygtig nok - i hvert fald tør hun ikke rigtig at prøve.

Pia er en rolig og ret ligetil pige, der elsker, at alting omkring hende er roligt og under kontrol. Hun havde det rigtig godt, da hun var kæreste med Jakob, men efter at de har slået op, ser det hele noget mere håbløst ud. Hun mangler nogen at knytte sig til, og hun drømmer hele tiden om at få Jakob tilbage, så alt kan blive som før. Også selvom hun glemmer, at forholdet til ham ikke altid var den dans på roser, hun gerne vil huske. Måske mangler hun bare nogen at snakke ordentligt med, for det mangler hun virkelig i sit liv.

Overfor sine venner føler Pia lidt, at det er hende der skal holde sammen på dem, og altid tage initiativet, når der skal ske noget. Dette går hende lidt på, men på den anden side, er det rart at vide, hvad der foregår. Det passer hende dog ganske fint, at det for en gangs skyld ikke er hende, men Jesper der har arrangeret turen i sommerhuset. Også selvom hun selvfølgelig gerne vil bestemme, hvad der skal ske på turen.

Katrine

*Sjungom studentens lyckliga dag!
Låt om os fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusande fremtid är vår.*

Der var mørkt overalt i huset bortset fra et enkelt værelse. På første sal skinnede lyset fra et vindue og bag ruden sad Katrine. Hun sad foran et stort skrivebord, hvorpå der lå stakkevis af bøger. Hun tog en tyk bog op, og begyndte i lyset fra bordlampen at bladre i den. Hun fandt det kapitel, hun ledte efter. Hun tog stor slurk af sin kaffe og begyndte at læse. Buddhisme, Nirvana og Samsara hed det. Hun kunne efterhånden kapitlet temmelig godt, men der var lige nogle ting, der skulle belte på plads inden eksamen dagen efter. Hun læste, og snart var hun fuldstændig opslugt af teksten. Religion var et alt for fedt fag. Hun var glad for at var netop dette fag, hun skulle op i til den afsluttende studentereksamen. Det var meget bedre end tysk eller fransk, som hun nok skulle klare, hvis det havde været aktuelt. Det hele var gået godt indtil nu med ene ti- og ellevetaller – ja, sågar et enkelt trettental. Et øjeblik blev hun nervøs for morgendagen, men slog det så hen. Det hele skulle nok gå. Religion var et fedt fag, og hun skulle nok sige noget begavet.

Jeg hedder Katrine og er 19 år gammel. Jeg er lige blevet færdig med gymnasiet i sidste uge, og har langt om længe fået huen på. Min sidste eksamen var religion. Hvad der gik galt, ved jeg ikke, for jeg fik kun et nital – min dårligste karakter overhovedet. Jeg havde ellers set frem til den eksamen og læst grundigt på den. Jeg kom op i en tekst omkring eskimoers syn på havet, hvilket jeg ikke havde regnet med. Nogle vil sige, at ni er flot, men det er jeg bare ikke tilfreds med; og slet ikke i religion, som var mit yndlingsfag.

Uden for lokalet stod hele min familie og ventede, og alle ønskede mig tillykke med karakteren, som de sagde var flot. Hele dagen gik jeg rundt og var lidt ved siden af mig selv, men jeg smilede, som jeg plejer, og lod som om, at alt var som det skulle være. Man kan jo ikke vise, at man er skuffet på den store dag. Så dårligt var det jo heller ikke, det er bare mig, der er lidt sær engang imellem.

Men nu det hele overstået, og det er blevet tid til at slappe af med en velfortjent sommerferie. Jeg har lånt en god portion bøger på biblioteket, som jeg glæder mig til at læse. Især Erwin Neutzsky-Wulffs *Verden* og Franz Kafkas *Processen* bliver interessante. Der er selvfølgelig også den der antologi med Henrik Stangerup, som jeg fik af min onkel.

Hvad der skal ske efter ferien, kan jeg altså ikke helt finde ud af. Det bliver sikkert et eller andet arbejde – måske på biblioteket – så jeg kan tjene penge til at komme til Østen. Jeg vil bare så gerne ud og se mig om i verden og opleve alle de spændende steder, som jeg ellers kun har læst og drømt om. Jeg er ved at være godt træt af den her lille møgby med alle de samme mennesker uden drømme og visioner. Det virker som om, at de fleste bare vil have sig en uddannelse og et godt job, så de kan tillade sig at falde i søvn foran fjernsynet om aftenen.

Jeg vil mere end det: Jeg vil have et liv med indhold.

Der er så mange i den her by, som tror, de kender mig. De er fuldstændig sikre på, at de ved, hvem Katrine er - men de tager fejl. Jeg er ikke bare den kedelige, smilende stræbertype, de har set i skolen eller mødt til festerne. Jeg lever også i en verden, de slet ikke kender til. En verden, som jeg beskriver i mine digte og maler på mine lærreder. En verden, jeg nogen gange er ude at opleve, og som mange andre slet ikke tror eksisterer eller i det mindste ikke tør besøge. Ofte laver jeg mærkelige ting - især når jeg er sammen med min kæreste Søren. For eksempel kan vi finde på at tage væk i mange dage

og bare dyrke sex i det uendelige eller gå fuldstændig amok på et dansegulv, høje af ecstasy eller speed. Disse ting, er der ikke mange, der kender til, for de fleste folk kan slet ikke acceptere eller forstå dem.

Det er min verden, eller i hvert fald den verden jeg ofte drømmer om, for i virkeligheden er jeg jo bare en ganske almindelig ung pige. Jeg elsker at være sammen med mine venner og hygge mig. Vi hygger os virkelig, det må jeg sige.

At min verden af og til skræmmer og tvinger mig til at forholde mig til virkeligheden er en anden sag, men det farlige og mystiske hører vel med til alle visioner og drømme.

*K*atrine vågner ved at en bil dytter. Hun slår øjnene op og vrider sig løs fra Sørens arm. Han snorker stadig, så han har ikke hørt bilen. Pludselig kommer hun i tanke om tingenes sammenhæng. Det er de andre, der er kommet for hente dem – det er nu, at de skal afsted i sommerhuset. *Shit, hun har ikke engang pakket. Hun kaster sig hen til Søren, rusker i ham, rejser sig hurtigt igen og begynder febrilsk at smide nogle ting ned i en taske. Søren har sat sig op i sengen og smiler til hende. Det virker ikke til, at han er helt så frisk som hende. Måske skyldes det den tur, de havde i aftes.*

Det bliver simpelthen så hyggeligt. Jeg skal i sommerhus sammen med vennerne nede ved Silkeborgsøerne. Vi har fået lov til at låne Jespers morfars sommerhus, der vist nok ligger enormt idyllisk og romantisk. En hel uge, hvor vi ikke skal lave noget som helst fornuftigt, og kun skal leve i hinandens og drømmenes selskab. Virkeligheden kan vente. Jeg glæder mig til at fortælle dem den nye historie, jeg har digtet – især Søren vil forstå den, men hvad med de andre? De kender jo slet ikke den side af mig. Måske er det på tide, at jeg åbner lidt op for den, og de lærer den virkelige Katrine at kende. Nej, det er nok bedst at have noget for sig selv, og vi skal jo nok få det hyggeligt som vi plejer. Der er ingen grund til at spille mystisk. Desuden kender de mig jo. At jeg er så anderledes er vel bare noget, jeg bilder mig ind. Hvorfor kan jeg ikke bare være mig selv og ikke tænke så meget på de andres tanker om mig? De er jo for fanden mine venner!

Pia var engang min bedste veninde, men vi er desværre ikke så nære længere. Det er ikke fordi, vi er uvenner eller noget; vi er bare gledet fra hinanden. Hvad der er gået galt, ved jeg ikke rigtig. Før i tiden talte vi om alt, men efterhånden

blev vores verdener for forskellige. Pia knyttede sig mere til Jakob, som hun var kæreste med dengang, og da jeg blev kæreste med Søren, knyttede jeg mig til ham. Jeg blev nok også mere åben om, hvem jeg i virkeligheden er, og det kan være, at det har skræmt hende. Det er der ellers ingen grund til, men Pia er den type, der gerne vil have tingene så simple og ligetil som muligt.

Jeg kan fornemme, at der mangler noget i Pias liv, efter at hun og Jakob slog op for et års tid siden. Det virker lidt som om, at hun nu mangler en ven, hun igen kan knytte sig til. Jeg vil da gerne lytte til hende, men så må hun komme til mig. Jeg savner hende faktisk lidt, må jeg indrømme. Hun var nok det faste og simple holdepunkt, som jeg havde brug for i mit temmeligt forvirrede liv.

Jesper er en fantastisk fyr, som jeg holder meget af. På en eller anden måde minder han meget om mig. Vi har ofte siddet og snakket til langt ud på natten om alt muligt. Han er måske den eneste jeg kender, der er lige så romantisk anlagt, som jeg er. Fyre er ellers ikke gode til den slags, men Jesper elsker solopgange, kløvermarker og stearinlys. Vi har flere gange mødtes om natten og taget ud sammen for at se på solopgangen eller bade i nogle søer. Det var fantastisk.

Jeg er ikke på nogen måde forelsket i Jesper, og jeg tror faktisk heller ikke, at han føler noget for mig i den retning. Vi fungerer fantastisk på det platoniske plan. I en anden verden ville vi sikkert være de perfekte kærester, men sådan er tingene ikke – desuden har jeg jo Søren.

Søren er min dejlige kæreste. Vi har været sammen længe – over to år - men jeg har kendt ham endnu længere, faktisk

siden vi var børn. Vi har altid været gode venner, men engang i starten af gymnasiet var vi sammen. Det skete ude i en skov, høje af stoffer. Dengang troede jeg ikke, at det betød noget for mig eller ham, men det gentog sig flere gange, og efterhånden blev vi kærester. Det var som om, vi lærte hinanden at kende, og alt det vi troede, vi vidste om hinanden, blev gjort til skamme. Vi rummede begge meget mere, end den anden vidste. Nu fortæller vi hinanden alt og deler mange oplevelser, som ingen andre kender noget til.

Søren er den eneste af os, der ikke er blevet student. Han droppede ud af gymnasiet engang i 1.G. pga. lidt for mange stoffer og fester. Det har han dog fået kontrol over nu. Siden har han været tilknyttet den fri ungdomsuddannelse. Han har lavet lidt af hvert, og han ved vist ikke helt, hvad han vil på længere sigt. På mange måder misunder jeg ham, at han turde droppe ud og bare forfølge sine drømme... Siger jeg, der er kendt som skolens største stræber, underligt, ikke?

Jakob er en ret cool fyr, og er oven i købet ret lækker. Han og Pia har været kærester igennem flere år, men de slog op for et års tid siden. På overfladen er Jakob en typisk smart popdreng, men kommer man længere ned rummer han et eller andet, som er svært at forklare. Der er en eller anden utætmet vildskab eller frustration, som man til tider kan fornemme. Jeg ved ikke helt hvorfor, men det er som om, at det gør ham enormt attraktiv – som om han er ét stort mysterium, der bare venter på at blive udforsket.

Jeg var engang meget forelsket i Jakob. Det var mens Pia og han var kærester, så det var aldrig noget, jeg gjorde noget ved. Det var jo ikke så smart, at være forelsket i sin bedste venindes kæreste. Det gik over, da jeg blev kæreste med Søren.

Jeg er dog overbevist om, at jeg sagtens kunne falde for Jakobs charme og intensitet igen, men det bliver jo ikke aktuelt lige med det samme. Jeg vil så gerne lære det inderste af ham at kende, det tror jeg ikke, at der er nogen andre gør – ikke engang Jakob selv.

Caroline er en mystisk pige, der kan være svær at blive klog på. På mange måder minder hun om mig, idet ikke bare følger strømmen, og ikke gør det, som folk forventer af hende. Hun var tidligere meget flippet, men er nu faldet lidt til ro, og er begyndt at leve et fornuftigt liv i sin kælderlejlighed. Hun er som den eneste af os flyttet hjemmefra.

Caroline var på et tidspunkt næste ikke til at holde ud, fordi han altid skulle gøre opmærksom på sig selv, og konsekvent være på tværs. Ofte lavede hun intriger og skandaler, bare for at genere os andre. Hun er heldigvis blevet meget bedre, og faldet en del ned på jorden. Jeg snakker ikke så meget med hende, men hun kan nu være meget sjov at være sammen med.

Janne er en helt vildt sjov pige, som virkelig forstår at lave skæg omkring sig. Jeg kender hende ikke godt, for hun er forholdsvis ny i kliquen. Hun er blevet gode venner med Pia, og det virker til, at de har fået et nært, efter at jeg gled fra Pia. Jeg kunne godt tænke mig at komme tættere ind på livet af Janne, for jeg tror helt klart, at hun rummer nogle interessante aspekter. Så kunne det også være, at Pia og jeg kom nærmere hinanden igen.

*K*atrine er 19 år gammel og bor hos sin mor i en lille provinsby. Faren døde for mange år siden, men det er ikke noget, hun tænker meget over længere. Moren kan til tider godt virke overbeskyttende og omklamrende, men har dog løst en del op de senere år.

Katrine er lige blevet sproglig student fra byens lokale bondegymnasium. Hun synes, at det er lidt mærkeligt pludselig at være færdig med skolen, og ikke vide hvad der nu skal ske. På gymnasiet var Katrine kendt som den største stræber, hvilket der var et vist gran af sandhed i. I hvert fald var hun meget begravet i bøgerne og stillede sig ikke tilfreds med andet end tocifrede karakterer.

Selvom det er underligt at være færdig med gymnasiet, synes Katrine egentlig også, at det er ret fedt. Endelig har hun muligheden for at opleve alle de ting, hun tidligere kun har drømt eller læst om. Under den stille, smilende og pligttopfyldende overflade rummer hun en længsel og en vildskab, som de fleste ikke kender til. Denne side har altid været til stede hos Katrine, men de senere år har den taget mere og mere over, efter hun er blevet kæreste med Søren. Faktisk kan hun til tider have svært ved at forholde sig til virkeligheden, og når det sker, flygter hun ofte hen til Søren og derved personificeringen af sit drømmeunivers, som hun klammer sig til.

Katrine er inderst inde en fornuftig og pæn pige, der ofte gør det, der forventes af hende. Denne fornuft er noget, hun hader ved sig selv, og det kan være en forklaring på, at hun er så fascineret af det farlige og ukendte.

Caroline

*Sjungom studentens lyckliga dag!
Låt om os fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusande fremtid är vår.*

Caroline lagde irriteret teksten på bordet foran sig. Hun kiggede lidt rundt i lokalet i håb om, at der i det mindste var et eller andet, der kunne fange hendes interesse. Klasselokalet var temmelig kedeligt, og det hjalp ikke meget, at hun var den eneste i rummet.

Hvorfor fanden skulle hun også trække en Herman Bang tekst? Af alle forfattere i verden var det ham, hun brød sig mindst om. Hun huskede med gru, hvordan klassen havde kæmpet sig gennem Ved vejen. Det var den mest røvsyge bog, hun nogensinde havde læst. Sidste år til årsprøven havde hun trukket novellen Den sidste aften, også af Bang, og havde scoret sig et flot 7-tal. Ha, hvorfor skulle det trække ned, at Karsten, deres lærer, ikke mente det samme som hende. Bare fordi hun syntes at kvindepersonen i novellen var naiv og indsnævret. Sådan måtte man altså ikke sige om en kvinde i en novelle af Herman Bang. Og så nu igen. Nu hvor det virkelig gjaldt, ville hun så gerne have været oppe i et eller andet spændende modernistisk digt af Michael Strunge eller Riffbjerg, men selvfølgelig blev det (surprise!) en tekst af Herman Bang. Denne gang et udpluk af hans berømte roman "Tine".

Caroline sukede dybt og gav sig til at læse. Der var jo ikke andet at gøre end at få det bedste ud af det. Ja, hvad fanden skulle hun i det hele taget bruge denne karakter til? Se godt ud på et stykke papir, det var det eneste. Og så ville tante og onkel jo også blive så glade om aftenen, når de kom til studenterfest hos deres kloge niece, der havde scoret sig en flot karakter – HA!

Jeg hedder Caroline, og jeg er 19 år gammel. Jeg er lige blevet student, og det var sgu også på tide. Tre års slid og slæb med dødssyge afleveringer, lektier og lærere, der ikke fatter en skid. Ok, så slemt har det heller ikke været hele tiden. Der var da også en del spændende fag som religion og psykologi, men det meste af tiden var gymnasiet ret uinteressant. Hele det der karakterræs og stræberpis, det synes jeg simpelthen er for åndsvagt. Det var som om, at alt der betød noget, var karakterne.

Mine forældre var ellers helt vildt stolte af mig, da jeg kom ud af lokalet efter danskeksamen. Jeg fik mig et ottetal, hvilket da var ganske ok, men mine forældre gjorde det til verdens største begivenhed, at deres datter endelig havde fået huen på og scoret sig sådan en flot eksamen.

Vi havde det nu ellers ganske fornøjeligt til studenterfesterne, men jeg fatter ikke helt alle de piger fra min klasse, der selvfølgelig skulle til at tude og snakke om, at vi aldrig skulle ses igen. Det virker bare så skide påtaget, når de render rundt på den måde. Det er jo for fanden folk, som jeg ikke har andet end skolen til fælles med.

Gymnasiet er altså færdig, og hva' så? Tja, jeg ved ikke helt, hvad der videre skal ske, men det er heller ikke noget, jeg gider tænke en masse over nu. Efter sommerferien tror jeg bare, at jeg skal finde mig et job. Jeg mangler seriøst penge. Det vil være rart for en gangs skyld at kunne klare sig ordentligt. Jeg vil også så gerne på højskole, men jeg har ingen penge - og jeg kunne ikke drømme om at spørge mine forældre om hjælp. Selvom de uden tvivl gerne ville låne mig, skal de ikke have lov. Nu har jeg igennem flere år klaret mig uden deres hjælp, og så skal de fandeme ikke have lov til at se mig komme krybende på mine knæ.

De var ellers så sikre på, at jeg snart ville komme hjem igen, da jeg flyttede hjemmefra i 1.G. Nogen vil sikkert sige, at det er tidligt tidspunkt at flytte hjemmefra, men det følte jeg ikke. Efter jeg havde været på efterskole var det for meget for mig at komme hjem og bo igen - det kunne jeg simpelthen ikke klare. Mine forældre skulle fandeme altid blande sig i alt det, jeg lavede. Det var for meget, så midt i 1.G. flyttede jeg sammen med et par stykker fra min efterskole. Det gik dog hurtigt i vasken med vores kollektiv, så i stedet fik jeg mig en billig kælderlejlighed i det her lille hul af en by. Der har jeg så boet siden, og jeg har lige akkurat klaret mig for min SU. Min mor har tit tilbudt mig hjælp, men hver gang har jeg afslået - hun skal fandeme ikke tro, at jeg ikke kan klare mig selv - også

selvom jeg til tider har lånt penge af mine venner.

Caroline smider de sidste par slidte jeans i tasken. Hun slukker den udbrændte cigaret, der gløder dovent i askebægeret. Hun går ud på toilettet og finder de få ting frem, hun vil have med. En hårbørste, håndsæbe til både krop og hår, en tandbørste, en billig deodorant og endelig en pakke med p-piller. Den vil hun for alt i verden ikke glemme. Hun kigger smilende på pakken, stiller sig hen til spejlet og sender sig selv et forførende blik.

Hun smider toilettasken i den store taske og lægger sig ned på sengen. Der er stadig et kvarters tid til at de andre kommer og henter hende. Hun lægger sig godt til rette og leger lidt med den sølvhalskæde, hun altid bærer på sig. Den er et symbol på det liv,

hun til tider mindes med længsel - dengang det hele var lettere. Dengang hun levede det frie og vilde liv. Dengang hun gjorde, hvad der passede hende...

Hornet fra bilen stopper den flyvske tankestrøm.

Jeg skal på ferie sammen med alle mine gamle venner. Det bliver rigtig hyggeligt. Vi har fået lov til at låne et sommerhus i en uge nede ved Silkeborgsøerne. Jeg tror nok, det er Jespers bedstefars eller onkels eller sådan noget. Jeg er ikke helt klar over det, men det er også lige meget. Jesper siger, at det er et fantastisk hus beliggende på den mest idylliske plet på jorden. Det bliver rigtigt rart at tilbringe en uge sammen med de venner, jeg er vokset op med.

Jeg har ellers ikke altid været lige flinke overfor dem de seneste år, og i perioder har jeg ikke haft meget med dem at gøre. Derfor er jeg utrolig glad for, at jeg er blevet inviteret med. Måske er det mest fordi, det er Jesper, der har arrangeret turen. Han er først kommet ind i klikken indenfor de seneste år. Han kender heldigvis ikke de skyggesider, jeg engang imellem

har vist de andre. Jeg blev meget forandret dengang jeg gik på efterskole, og det havde de andre svært ved at acceptere. Til tider kom jeg også til at lave noget rod, som gav mig et image af at være en bitch. Det er jo egentlig ret frustrerende, men på den anden side kan det faktisk også være ganske rart. Når man er en bitch kan man tillade sig mange ting. Folk stiller ikke så mange moralske spørgsmål til en, og man kan til tider gøre, hvad man har lyst til, hvilket både jeg og mange lækre fyre har nydt godt igennem årene. Det er bare sådan et frygteligt negativt klingende ord at have hængende over sig.

Jeg må indrømme, at selvom jeg har været en bitch mange gange, så fortryder jeg det egentlig ikke. Sådan var jeg engang, og det vil jeg ikke glemme - jeg er bare kommet videre i dag, og det vil jeg gerne vise de andre på denne tur. Det ved de vel egentlig også godt, når jeg er inviteret med, men det er bare så let at falde tilbage i de gamle rammer og rutiner igen. Og det gælder vel også for mig -hmmmm, fnis...

Jesper er en fantastisk sød og lækker fyr. Jeg har ikke kendt ham så længe, og det er egentlig rart. Så kender han ikke alle mine mindre gode sider. At han ikke har fordomme overfor folk, er en af hans store fordele,

Jeg tror faktisk, at Jesper kunne være en god kæreste for mig. Han er romantisk, lækker, sød og temmelig intelligent. Hans ret frigjorte stil passer mig fint, for så kan vi gøre nogle af de ting, som jeg altid har drømt om med en fyr. Noget som mange andre fyre sikkert ville synes var dybt underligt. Ja, jeg tror faktisk, at Jesper er den rette, men jeg er bare så bange for, at det vil gå galt. Jeg er jo selv kendt som en, der bare er sammen med en masse fyre, og han er også kendt for at være en casanova af rang - jeg må hellere gå varsomt til værks denne gang, og

sørge for at det ikke kan misforstås som en simpel flirt - også selvom det er sjovt engang imellem.

Pia er en dum gås, der dog er god nok på bunden. Hun er ikke for smart, og temmelig naiv. Hun er meget sød at snakke med, men hendes holdning til livet er indsnævret og barnlig. Hun er tryghedsnarkoman ud over det sædvanlige, og jeg fatter ikke, at hun ikke tør kaste sig ud i spændende ting, men i stedet altid holder sig til det sikre. Hun og Jakob har været tidligere været kærester gennem flere år, men de slog op for omkring et års tid siden. Jeg tror ikke rigtig, at hun har fattet dette endnu, og derfor lever i en eller anden utopisk drøm om, at hun vil få ham tilbage. Mit og Pias forhold har været temmelig anstrengt siden jeg var sammen med Jakob, mens de var kærester. Jeg gjorde det egentlig mest for at teste deres forhold, men det fattede hun vist aldrig.

Katrine er en rigtig sød pige. På overfladen er hun pæn og knydelig, men under denne gemmer hun på en intensitet og mystik, som jeg finder rigtig interessant. Vi er aldrig blevet nære veninder, hvilket sikkert primært skyldes mine udskjelser med Jakob - på det tidspunkt var hun Pias bedste veninde. Jeg tror, at det er godt, at de to ikke er veninder mere, for Katrine har brug for en ven, der er langt mere dyb og intelligent end Pia; en der kan give hende modspil. Hun er kæreste med Søren, og han giver hende noget af det, som hun ellers manglede tidligere. Jeg er dog sikker på, at hun godt kunne bruge en nær veninde.

Søren er helt klart min bedste ven. Vi har kendt hinanden slige side vi var ganske små, og vi har fulgt hinandens udvikling i tykt og tyndt. Han er måske den eneste person i

verden, der virkelig forstår mig, og en af de eneste, der ikke har været sur og bebrejdet mig mine valg. Han er en fantastisk knægt.

Han droppede ud af gymnasiet tilbage i 1.G, og har siden været tilknyttet den fri ungdomsuddannelse. Dette skridt har jeg ofte misundt ham, for det lyder virkelig til, at han har lavet nogle ret fede ting.

Han er kæreste med Katrine på tredje år, og det kører vist ganske godt. Han taler faktisk ikke så meget om deres forhold, hvilket egentlig er lidt trist. Jeg kunne godt tænke mig at vide

lidt mere om det. Måske fortæller han mig ikke så meget, fordi han tror, at jeg er misundelig. Det er der dog intet hold i – vores forhold er udelukkende platonisk.

Jakob er Pias tidligere kæreste. De slog op for et års tid siden, og det er ret tydeligt, at hun stadig er fuldstændig vild med ham. Hvad Jakob føler, er til gengæld svært at afgøre, for han er ikke til at blive klog på. Han er ikke blevet rød student som os andre, men har derimod gået på handelsskole, og derfor er han gledet en del væk fra os andre.

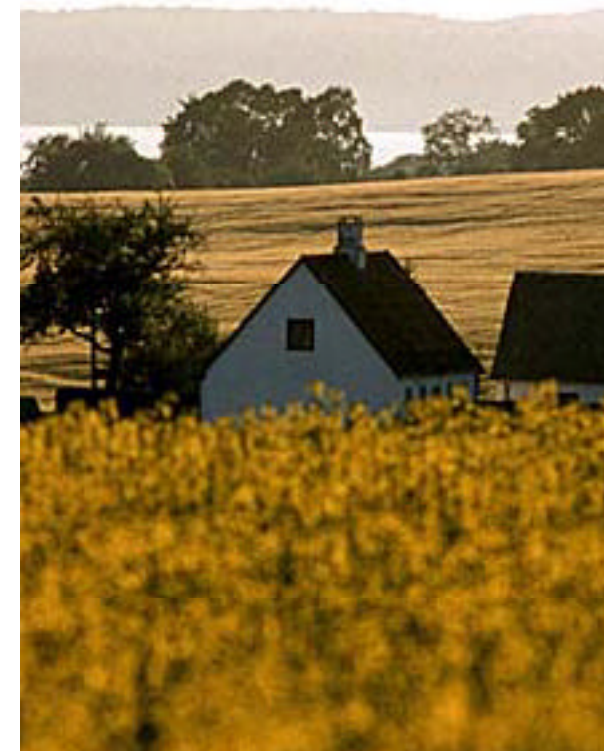
Jeg var engang sammen med Jakob, men det betød ingenting. Det var kun for at teste hans og Pias kærlighed, men episoden skabte en masse ballade. Tingene er nu ved at være reddet ud igen, og nu taler jeg fint sammen med ham til festerne, hvor der altid er gang i ham.

Janne kender jeg ikke så godt. Hun er primært med i klikken, fordi hun og Pia er blevet nye slyngveninder. Hun virker meget sød, men det faktum at hun hænger sammen med Pia er ikke noget, der trækker alt for meget. Måske skulle jeg dog lære hende bedre at kende, for man skal jo ikke skue hunden på hårene.

Caroline er 19 år gammel og er lige blevet student fra byens lokale gymnasium. Hun er som den eneste i sin omgangskreds flyttet hjemmefra, hvilket har resulteret i, at hun på mange måder føler sig mere voksen og erfaren end de andre. Flytningen startede som et teenageoprør mod forældrene. En drøm om, at hun kunne genfinde det liv, hun havde, da hun gik på efterskole. Hun flyttede sammen med nogle venner fra efterskolen, men hurtigt gik det hele i vasken og Caroline måtte flytte ind i en lille kælderlejlighed i den lille provinsby. Siden da har hun klaret sig selv med meget små midler, hvilket bl.a. har resulteret i, at hun aldrig har haft råd til noget som helst. Det er også kun med nød og næppe, at hun har fået penge til at tage med i sommerhus.

Efter at Caroline flyttede hjemmefra, har hun udviklet sig meget. Før var hun en typisk efterskole-flippertøs, men livet som udeboende har lært hende nogle mere seriøse sider af livet at kende. Nogle vil faktisk sige, at hun er blevet næsten lidt for voksen og moden på det seneste. Caroline kan i hvert fald ofte tage sig selv i at synes, at de andre er barnlige og umodne - de lever jo bare i deres uvidende og beskyttede liv hjemme hos mor og far.

På et tidspunkt havde Caroline et forholdsvis anstrengt forhold til sine venner, og til tider opførte hun sig arrogant og ledt overfor dem. Denne side er hun dog ved at lægge på hylden, men det har sine problemer. Den til tider overlegne og bedrevidende væremåde ligger dybt i hende. Caroline drømmer stadig om at være fri på den måde, hun følte, hun var på efterskolen, men hun har indset, at hun hellere må opføre sig pænt. I bund og grund holder hun jo meget af sine venner og vil ikke miste dem. Forandring og anger er ellers ikke Carolines stærkeste side, men denne gang vil hun virkelig prøve at vise en ny side af sig selv. Hvis hun da kan og vil, for hvis der er noget, hun ikke bryder sig om, så er det at vise, at hun er ked af det og fortryder. Carolines stolthed er stor, og den kan der ikke laves om på.

Jesper

*Sjungom studentens lyckliga dag!
Låt om os fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag
och den ljusande fremtid är vår.*

”Vi var i færd med begyndelsen til enden. Det så i hvert fald ud til, at det skulle lykkes. Vi var begyndt på repetitionen til studentereksamen. Egentlig var det fuldstændig tåbeligt at tænke på, at vi ikke skulle i skole mere nogensinde efter den 24. juni, men det var selvfølgelig heller ikke rigtigt, vi skulle jo på universitetet. Men det var alligevel noget andet, der skulle man da ikke sidde på en åndssvag pult i seks timer hver dag, men kunne komme og gå som man havde lyst til. Det var jo et frit studium. Nu skulle vi til at være rigtig voksne. Drømmen var ved at gå i opfyldelse...”

Jesper lagde bogen fra sig, og lagde hovedet på puden et øjeblik. Puha, det var underligt at læse det her. Ham Rifbjerg havde virkelig ret, da han for mange år siden skrev Den kroniske uskyld. Hvordan kunne han vide allerede dengang, hvordan Jesper følte det i dag? Det stod jo lige der i bogen foran ham nærmest ordret. Tænk, der var kun få dage tilbage til den afsluttende eksamen i dansk, og så sad han dæleme og læste om sin egen situation. Wow! Læreren havde egentlig været ganske drilsk, da han opgav netop denne bog til eksamenslæsningens helvede.

Nå, men dette skulle bare overstås, så ventede der en lang og velfortjent sommerferie med sol, piger og drømme. Ih, hvor han glædede sig, men nu gjaldt det læsningen. Han gav sig igen til at læse, og snart var han suget ind i Rifbjergs univers, der på så mange måder var lig hans eget: ”Jeg forsøgte at læse, men jeg blev bare ved med at se på tre ord, som om øjnene var limet til papiret.”

Jeg hedder Jesper og er lige blevet tyve. Det skete faktisk samme dag, som jeg blev student, hvilket egentlig er ret sjovt. Pludselig var gymnasiet færdig, og samtidig forlod jeg de sagnomspundne teenageår.

Pludselig er det ikke længere tilladt at være naiv, ung og opføre sig åndsvagt. Som om at man pludselig skal til at betræde et helt anden verden, man slet ikke er klar til. Sådan udtrykte min far det i hvert fald i sin tale til mig om aftenen, hvor familien var på besøg. Han havde da også lidt ret, men alligevel ikke helt. Hvorfor skulle alting blive forandret fra den ene dag til den anden, bare fordi man tilfældigvis er færdig med skolen og er blevet et år ældre?

Det er temmelig underligt, at det hele bare er overstået. Tre år er fløjet er sted, og hvad så nu? Jeg savner det lidt. Ikke alle lektierne og timerne, men hele den atmosfære og det miljø, der var. Alle de søde piger og de sjove fester; Suk... Det bliver da rart med en lang sommerferie, hvor jeg bare skal slappe af og have det sjovt, men det er underligt at være færdig med skolen. Pludselig er der ikke noget stress og den evigt dårlige samvittighed, der ellers har præget min skolegang. Aldrig mere musik, billedkunst og oldtidskundskab, som ellers har udvidet min horisont i mange retninger. Nu skal jeg pludselig til at vælge – træffe en beslutning for resten af mit liv. Hvorfor kan jeg ikke trække det hele lidt længere? Lige nu vil jeg slet ikke tænke på den måde. Jeg vil opleve, sanse og se - jeg vil leve! Gå lange ture i skoven, langs stranden og på kløvermarkerne i august. Jeg vil tage væk en dag, uden at nogen stiller spørgsmål og bare gøre lige det, jeg allerhelst vil. Få mig en kæreste, tale sammen i stearinlysets skær hen over puden, kysse og kærtegne hende.

Ja, jeg savner en kæreste. Mest af alt lige nu, hvor der sker

så meget, og det kan være svært at følge med. Hvis bare jeg havde nogen som helst idé om, hvem det skulle være. Det burde være så simpelt, for jeg kender jo så mange søde piger, som ville være perfekte kærester – og alligevel ikke. Jeg ved ikke, hvad det er, men det er som om, der ikke er en, der er den helt rigtige. Jeg har et klart billede af hende inde i hovedet, men hvorfor dukker hun ikke op i virkeligheden? Det gør hun

selvfølgelig også, men når hun gør det, er det alligevel ikke rigtigt. Der går altid et eller andet galt. Enten vil hun ikke have mig, eller også opdager jeg for sent, at hun er den rette. Så er vi blevet venner, og at gå videre derfra er et stort skridt.

På et tidspunkt havde jeg en eller anden forunderlig evne til at score, men det blev aldrig til noget seriøst med nogen. Jeg

har ellers altid tidligere været ret genert, men pludselig sprang jeg ud i det, og en overgang væltede jeg mig i kvinder. Dette faldt naturligt sammen med, at jeg flyttede til byen, og ingen kendte mit gamle jeg. Det er ikke altid ubetinget godt at have et ry som skørtejæger og storcharmør, og det begyndte jeg at mærke til. Nu er jeg så næsten røget i den anden grøft, og jeg kan ikke finde ud af at bryde den onde cirkel. Måske skulle jeg bare begynde igen... Nej, det går nok ikke, og det får jeg sikkert heller ikke en ordentlig kæreste ved.

Men det var nu sjovt dengang.

Jesper trykker på hornet for anden gang, og kigger ind mod huset. Hvor bliver de af? Han læner sig tilbage i sædet og tørrer sveden af panden. Det er temmelig varmt i bilen, og studenterhuen klæber fast til hovedbunden. Musikken fra radioen er stoppet, så han giver sig til at rode efter nogle cd'er i handskerummet og finder til sidst én med Lisa Ekdahl. Han skruer op, åbner vinduerne og lader den lette sommerbrise strømme ind i bilen.

Han bliver siddende lidt endnu, men træder til sidst ud, og går op mod huset. Lige da han skal til at trykke på ringklokken, åbner Katrine døren og falder ham om halsen. Inde i entreen står Søren med et skævt, undskyldende smil på læben. Sammen går de tilbage til bilen, hvor cd-afspilleren netop er begyndt på et nyt nummer.

Det bliver simpelthen så hyggeligt. Jeg har fået lov til at låne min morfars sommerhus nede ved Silkeborgsøerne i en uge, så nu skal vi på ferie alle os venner. Jeg kan faktisk ikke forestille mig noget bedre lige nu, end en uge sammen med dem. Vi skal bare hygge os og rigtig slappe af ovenpå den hårde eksamensperiode. Vi skal leve i nuet og glemme alt,

hvad der hedder fremtid og bekymringer. Jeg kan simpelthen ikke vente til de lange aftener omkring bålet med snobrød og gåturene i det fantastiske landskab. Og vi skal drikke os rigtig fulde sammen. Måske kan jeg endda få de andre lokket med ud og nøgenbade i søen. Det kunne være lidt af et hit, men det plejer de nu ikke alle sammen at være med på.

En hel uge sammen med vennerne. Gad vide om jeg kan finde ud af det uden at lave noget dumt? Pigerne er jo ret søde, så jeg vil godt vædde på, at jeg ender sammen med en af dem. Det gør måske heller ikke så meget, men hvem skal det være? De er jo alle fire helt vildt søde. Katrine har Søren, så hun er udelukket, suk. Både Pia og Caroline kunne jeg egentlig godt tænke mig at være sammen med. Jeg kan bare ikke rigtig gennemskue, om det er godt på langt sigt. De er enormt søde, men er jeg forelsket i nogen af dem? Jeg kan ikke rigtigt finde ud af det. Så er der selvfølgelig også Janne, som jeg gerne vil lære nærmere at kende. Det er bare så rart at have en at sidde sammen med i de smukke sommernætter. Det kan selvfølgelig også være, at vi møder nogle søde piger nede ved Silkeborg, men det er jo langt fra sikkert.

Pia er en rigtig sød pige, som jeg egentlig rigtig godt kunne tænke mig at være sammen med. Vi har også været sammen før, men det var ikke noget seriøst. Det skete til en fest, hvor vi begge var ret fulde. Jeg tror, at hun var ret ked af det, for hun og Jakob havde slået op ikke ret lang tid forinden, efter de havde været kæresten i flere år. Det blev aldrig til mere, og det var nok også godt nok dengang.

Pia er meget ligetil og temmelig forudsigelig – på en god måde. Man ved altid, hvor man har hende, og det er jo rart, når man savner en at tale med. Nogle mener, at hun er alt for naiv

og uskyldig i sin livsopfattelse, hvilket egentlig er ganske korrekt. Hun kan nogle gange have lidt svært ved at acceptere andet end sin egen verden, og har ofte svært ved at forstå andres handlinger, men det generer mig egentlig ikke. På en eller anden måde tiltrækker denne uskyld mig.

Jakob er en ret mystisk fætter. På overfladen er han en typisk festlig popdreng, men nedenunder gemmer der sig et eller andet, som jeg ikke helt kan gennemskue. Jeg kender ham egentlig ikke specielt godt, hvilket blandt andet skyldes, at han modsat os andre gik på handelsskole, og derfor ikke var med i den daglige trummerum på gymnasiet. Da jeg kom til byen, var han kæreste med Pia, og havde været det et godt stykke tid. De slog dog op for et års tid siden.

Det er primært igennem Pia, at jeg kender ham, men efter bruddet har han dog stadig været med til festerne. Han er kanonsjov at være sammen med over nogle øl, men jeg kan ikke rigtig komme ind på livet af ham. Jeg ved ikke helt, hvad der er med ham, men så vidt jeg kan forstå på Pia, har han en eller anden form for depression eller sådan noget, som rækker langt tilbage. Jeg kan dog ikke rigtig få mig selv til at bore i det.

Katrine er måske den dejligste pige i hele verden. Hun er Kabsolut min bedste pigeven, og vi taler sammen om alt. På overfladen er hun en stille type, men hun rummer en fantastisk dybde. Hun er ufattelig intelligent, hvilket bl.a. resulterede i gymnasiets højeste gennemsnit, og hun er vildt belæst. Det er som om, at hun ved alt om interessante emner som religion og filosofi. Emner som vi ofte sidder og diskuterer i timevis, mens vi ser på solnedgangen. Vi har ofte mødtes midt om natten, sneget os ud og gået rundt i naturen eller nøgenbadet i de nærliggende søer.

Jeg er sikker på, at vi i en eller anden tilsvarende dimension ville være et helt vildt godt kærestepar, men i denne verden er vi blot venner. Jeg har tit drømt om at være kæreste med hende, og var tidligere meget forelsket i hende. Hun har dog været sammen med Søren lige siden, jeg kom til byen, hvilket jeg har lært at acceptere. Hun er min Katrine, og jeg elsker hende uendeligt højt, men vi er ikke kærestes og bliver det sikkert aldrig.

Søren er en rigtig god ven. Vi taler sammen om mange ting og ofte om vores forhold til kvinder. Underligt nok taler

vi sjældent om hans og Katrines forhold, og det virker til, at han helst vil beholde deres fælles verden helt for sig selv. Han er rigtig intelligent på en menneskelig måde, og ved meget om alt muligt. Ikke ting der giver bonus i skolen, men i relation til andre mennesker. Han droppede ud af gymnasiet, før jeg kom til byen, og har lige siden været tilknyttet den fri ungdomsuddannelse. Her har han lavet alle mulige sjove ting, som jeg ofte misunder ham. Desværre er det bare ikke til at bruge den uddannelse til noget reelt i livet, og det tror jeg også, at han er ved at indse. Hvad han finder på, ved jeg ikke, men kan jeg hjælpe ham på nogen måde, vil jeg gøre det.

Jesper er tyve år gammel, og er lige blevet student fra byens lokale gymnasium. Han kom til den lille provinsby, da han skulle starte i 2G. Han bor stadig hjemme, men besøger tit sin storebror og storesøster, der begge er flyttet hjemmefra for at studere. Han har et udmærket forhold til sine forældre, men når det gælder personlige emner går han til sine søskende. På det seneste er der dog opstået en mindre krise, idet hans storebror, Jeppe, har fået en alvorlig hjertesygdom, som han skal opereres for, så snart ventelisten tillader det. Dette har fået Jespers verden til at ændre sig en del, og den barske virkelighed er så småt begyndt at snige sig ind i hans ellers romantiske og uproblematisk liv.

Hvad fremtiden byder på, ved Jesper ikke endnu, men det bliver sikkert noget romantisk og klassisk som biologi, musik eller filosofi. Generelt forsøger han at lade være med at tænke for meget over fremtiden. Noget han dog ikke kan lade være med, når det kommer til stykket, for selvom han prøver at leve et så uproblematisk og ligetil liv, som muligt, kan han ikke lade være med at tænke meget over tingene og gøre det, der altid er mest fornuftigt. Også selvom han hader denne side af sig selv.

Overfor pigerne har Jesper egentlig haft det ret nemt, men hans enorme krav til en kæreste har indtil videre holdt ham væk fra den store kærlighed. Måske fordi han ikke vil slække på sin perfekte forestilling om den eneste ene, som udgør luftkastellet foran ham. Han er sikker på, at hun dukker op, hvis han venter længe nok. På trods af sine store krav kommer han alligevel ofte til at dumme sig og er tit sammen med nogen, når han bliver fuld. Noget der tidligere gav ham et skidt rygte af at være en heartbreaker og charlatan. Heldigvis er dette ry ved at forlade ham igen, men lidt hænger der dog stadig ved, og det hindrer hans scoremuligheder.

Caroline er et ret interessant bekendtskab. Hun er meget anderledes end resten af os venner, men alligevel holder hun ved. Nok primært på grund af mig, for da jeg kom hertil, var hun vist temmelig meget uvenner med nogle af de andre. Jeg snakkede dog en del med hende, og det er nok derfor, at hun i dag fungerer fint sammen med de andre. Hvad de var uvenner over, er jeg faktisk ikke helt klar over, men det hænger sikkert sammen med Carolines til tider ret arrogante og flippede væremåde. På trods af dette, er hun rigtig hyggelig at være sammen med og går aldrig af vejen for en rask fest.

Caroline er i øvrigt flyttet hjemmefra, som den eneste af os. Derfor har hun aldrig nogen penge, men heldigvis lykkedes det hende lige nøjagtig at skrabbe penge nok sammen til turen i sommerhus.

Janne kender jeg ikke så meget til. Hun er Pias bedste veninde og er rigtig sjov, men jeg kender hende ikke ret godt på det personlige plan. Vi hygger os sammen til festerne, men hun er den type, som jeg har svært ved at tale med i enerum. Hvorfor forstår jeg egentlig ikke, for på mange måder tror jeg, at vi kunne have det sjovt. Måske skulle jeg forsøge at nærme mig hende på turen i sommerhuset – måske kunne man endda prøve at score hende?

Søren

*Sjungom studentens lyckliga dag!
Låt om os fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusande fremtid är vår.*

Søren lænede sig roligt op af muren. Han kiggede på døren til klasseværelset, som hvert øjeblik kunne gå op. Et øjeblik følte han sig helt alene. Omkring ham stod Katrines familie og ventede. De ventede også på, at hun kom ud, men alligevel følte han en verden til forskel mellem dem og ham. Som om at de egentlig ikke forstod, hvad det hele drejede sig om. Det var et nødvendigt ritual for dem – ikke andet. De stod der og ventede på deres datter, søster og niece, men hvad kendte de egentlig til hende?

Katrines far havde studenterhuen i hånden, og så meget rastløs ud. Et øjeblik ønskede Søren, at det var hans far, der stod der; at det var ham selv, der sad inde bag døren. Han skød tanken til side, og smilede til svigerfamilien omkring sig. Han sagde ikke noget, men kiggede ned i fellesområdet, hvor et par folk stod og talte sammen. Flere af dem havde studenterhuer på. Nogle få manglede stadig at få deres på, men det var jo kun et spørgsmål om timer. For dem var alt, der betød noget lige nu, tanken om den rødhvide kasket. "Åndsvagt", tænkte Søren. "Men alligevel meget naturligt." Mere nåede han ikke at tænke, for i samme øjeblik gik døren op, og Katrine kom ud.

Jeg hedder Søren og er 19 år gammel. Det har været et par hårde uger med fester og sjove ting. De fleste af mine venner er lige blevet færdige med gymnasiet og har fået de eftertragtede huer på. Det er rart at se, at folk har nået et mål, og at de stråler med en glæde og selvsikkerhed, som jeg kun kan være misundelig på.

Jeg selv har stået på sidelinien i hele dette spil, for modsat alle de andre, er jeg ikke blevet student. Ganske vist startede jeg i gymnasiet sammen med de andre, men i løbet af 1.G. droppede jeg ud. Jeg kunne ikke rigtig følge med, og på det tidspunkt var jeg slet ikke gearret til at passe min skole. Dengang levede jeg i en eller anden forestilling om, at det hele i bund og grund kunne være lige meget, og at man bare skulle leve i nuet. Jeg blev så forfærdeligt meget klogere.

Det hele gik over gevind, da nogle narkodealere truede mig på livet, og ville have mig til at betale nogle penge, som jeg skyldte dem. Konsekvensen af det hele blev, at jeg besluttede

mig for at droppe gymnasiet og koncentrere mig om at finde mig selv. I den forbindelse startede jeg på den fri ungdomsuddannelse, og den har jeg været tilknyttet siden.

Det har da bestemt været underligt at se sine venner blive færdige med gymnasiet, og jeg har da også mange gange været misundelig på dem. Alligevel fortryder jeg ikke, at jeg gjorde, som jeg gjorde. På ”den fri” har jeg lavet mange rigtigt spændende ting, som jeg ellers aldrig ville have prøvet i den temmeligt stringente og konservative gymnasieverden. Det er nok det, jeg er mest glad for, ved at jeg tog springet - jeg har prøvet virkelig at leve, efter jeg forlod gymnasiet. Faktisk på både godt og ondt, for alt har ikke været fryd og gammen, det må jeg indrømme. Der har også været hårde tider, fiaskoer og tunge valg, der skulle træffes. Mange flere end hvis jeg var blevet gymnasiet og var gået ”kommandovejen”.

På samme tidspunkt, som jeg droppede gymnasiet blev jeg kæreste med Katrine, som jeg stadigvæk kommer sammen

med. På det tidspunkt var det det bedste, der kunne ske for mig. Havde det ikke været for hende var jeg sunket ind i et land, jeg aldrig kunne overskue. Før hende formåede jeg ikke knytte mig til nogen følelsesmæssigt, og var sammen med den ene pige efter den anden, for blot at såre hende bagefter. Hvad der gik af mig dengang, fatter jeg ikke, men alt dette er forandret nu. Eller er det? Jeg har svært ved at forestille mig et liv uden Katrine. Et eller andet siger mig, at det ville få mig til at gå tilbage i samme rille igen. Puha, sådanne tanker kan jeg slet ikke overskue.

Det var ellers en ret underlig måde, at Katrine og jeg blev kærestere på. Vi havde været gode venner længe, men en dag, hvor jeg tog hende med ud skoven for at købe stoffer, var vi pludselig sammen. Dengang var vi enige om, at det intet betød, men episoden gentog sig, og til sidst blev vi enige om, at vi lige så godt kunne blive kærestere. Det har vi så været i over to år nu.

Vi er meget sammen, og til tider næsten for meget. Katrine er på overfladen en stille, smilende pige, men længere nede rummer hun facetter, som de færreste kender til. Ofte laver vi mærkelige ting sammen, som f.eks. at dyrke sex i næsten det uendelige, mens vi er høje af ecstasy eller speed eller vi tager ud i naturen og lever i det fri i flere dage uden kontakt til omverdenen. Hun får ofte det bedste frem i mig, men til tider også det værste, og det skræmmer mig. Jeg har prøvet at være langt ude tidligere, og der vil jeg nødig havne igen. Vi trækker hinanden ind i en anden verden, som ingen af os helt kendte, før vi blev kærestere. Det er som om, vi forstærker hinandens drømme, og gør dem til virkelighed. Hun er på det seneste kommet ret langt ud i drømmene, og det virker som om, at hun ikke længere helt kan kontrollere det. Disse drømme er spændende til en vis grænse, men hvad sker der, når vi kommer

til at gå over den? Jeg vil nødigt havne der igen.

Søren vågner ved at Katrine rusker i ham. Først vender han sig om på den anden side, men hun bliver ved. Han slår øjnene op og kigger sig forvirret rundt. Katrine har allerede rejst sig og er i færd med at samle nogle ting sammen. Roligt kommer han op at sidde i sengen og betragter den kønne pige, som nærmest løber rundt i værelset. Pludselig kommer han i tanke om, hvordan sammenhængen er, og i samme øjeblik dytter en bil udenfor. Fuck, de har sovet over sig. Det er trist, for han kunne eller godt tænke sig at gentage det, de lavede i aftes. Et øjeblik gnider Søren sine øjne, hvorefter han langsomt får rejst sig op og begynder at komme i tøjet.

Vi skal på ferie alle os venner. En hel uge. Det bliver simpelthen for fedt. Jesper har fået lov til at låne sin morfars sommerhus ved Silkeborg. Det skulle efter sigende ligge fantastisk idyllisk, og have udsigt ud over vandet. Det bliver rart med en totalt stressfri uge, hvor vi alle har tid til hinandens selskab. Vi har ellers ikke været meget sammen på det sidste. Alle har haft travlt med deres eget. Især eksamenslæsningen har været den store tidsrøver, som jeg har været godt og grundig træt af. Jeg har selv haft masser af tid. Ja, hvordan fanden kan de da også bruge så meget tid på at læse? Det har maksimum drejet sig om nogle få hundrede sider til hvert fag. Det er hvad jeg plejer at læse på en dag, hvis jeg ikke har andet at lave – og så går jeg ikke engang i skole på almindelig vis.

Der er ingen risiko for, at denne uge skal blive kedelig. Sammen med dé mennesker, kan det ikke blive andet end fornøjeligt. Jeg glæder mig til at drikke mig plørefuld sammen med Jesper og Jakob, så vi kan få en rigtig mandesnak. Så er der

jo pigerne, som nok også skal blive sjove – især når de får hældt en smule indenbords. Og så glæder jeg mig selvfølgelig til at banke alle de kloge studenter i et spil Trivial Pursuit.

Turen skal nok blive hyggelig. Værre bliver det derefter. Hvad så? Hvad skal der så blive af os? De andre har nok at gøre med finde ud, hvad der skal ske, men de har i det mindste udsigter til at komme videre. Hvad skal jeg stille op med mig selv og mit liv? Tænk, hvis alle vi venner bliver spredt for alle vinde, og jeg pludselig står der helt alene – hvordan skal jeg så kunne stå imod alle de fristelser og nemme løsninger, som jeg alt for godt ved, hvor fører hen? Lige nu synes det som om, at ligegyldigt hvad jeg gør, så er det vejen til afgrunden.

Nej, sådan gider jeg ikke tænke nu. Nu skal vi på ferie, og så skal jeg ikke tænke dystert om fremtiden. Det må vente, til jeg kommer hjem.

Jesper er en herlig knægt, der i bund og grund er lige ud af landevejen. Han rummer ikke den store mystik eller dystre skeletter i skabet. Han er en totalt jordbunden, intelligent og følsom fyr, som jeg elsker at hygge mig sammen med. Kvinder er lige Jesper, og han har et eller andet touch overfor dem, der lokker dem i nettet. Desværre holder det sjældent mere end en aften. Måske på grund hans stræben efter det perfekte og manglende ønske om at gå på kompromis.

Han er på mange måder meget forskellig fra mig, og på andre ligner han mig mere end jeg egentlig bryder mig om. Under alle omstændigheder holder jeg meget af ham, og jeg må efterhånden betragte ham som min bedste ven.

Han kender ikke alt til mig – langt fra, men det generer mig ikke. Jeg ønsker ikke, at han skal vide alt. Jeg vil ikke skræmme hans til tider simple og lidt naive livssyn. Det gør ikke noget.

Jesper er mit bindeled til den virkelige verden. Med ham kan jeg diskutere tilværelsens mening, kvinder og hvordan den næste fest bliver. Hvad jeg aldrig fortæller ham om i detaljer, er mit forhold til Katrine. Det vil han aldrig forstå.

Katrine er min dejlige kæreste, som jeg har kommet sammen med i snart tre år. Vi var det perfekte par, der passede perfekt sammen. Var, fordi alt ikke er så ligetil længere. I starten gik det godt. Vi var venner og blev enige om at blive kærester. Hun hjalp mig op af sølet og tilbage til fornuften. Vi har vores hemmelige liv sammen, som ingen kender til, og som de fleste næppe vil tro om os. ”Sådan er Søren da ikke og slet ikke Katrine”, tænker de fleste om os. Det er godt nok, for det er rart, at have noget sammen, som ingen andre kender til. Sådan var det, men tiden er ved at indhente os. Måske er vi vokset fra hinanden. Det frie liv tiltaler mig ikke længere på samme måde. Hvad er der sket med mig? – og med hende? Jeg har ingen anelse om hvad jeg vil, men noget i mig siger, at det ikke kan fortsætte på den her måde. Problemet er bare, at jeg elsker hende så forbandet højt. Hendes smil, kloge hoved og let naive, simple tilgang til livet.

Pia er en rigtig sød pige. Hun er let at komme ind på livet af, og er dejlig umiddelbar i sin tilgang til verden. Hun er ikke verdens mest intelligente væsen, men på en eller anden måde er det med til at give hende charme. På en måde kan ikke lade være med at holde af hendes små dumme kommentarer og naive tro på, at alt er godt. Hun er tidligere kæreste med Jakob, som hun kom sammen med i et par år. De har dog slået op for et lille års tid siden, men hvad der sker på kærlighedsfronten i hendes liv nu, er jeg ikke helt klar over. Jeg kom engang til at være sammen med hende, mens hun

kom sammen med Jakob, men det er længe siden nu, og tingene faldt heldigvis på plads igen mellem de to igen.

Jakob var engang min bedste ven, men tingene gik ikke, som man kunne forvente, og vi er nu fuldstændig gledet fra hinanden. Jeg ved ikke, hvad der gik galt, men i årene efter hans mors død blev han sær og indelukket, og ville ikke lukke sig op igen. Jeg prøvede tit at tale med ham, men det var fuldstændig umuligt at komme ind til ham, og han udviklede en eller anden vrede mod mig. Det hele blev ikke bedre af, at jeg var sammen med Pia. Det var lige ved at få ham til at eksplodere, men heldigvis gik det ikke så galt. Vi talte ikke sammen længe efter den episode. Til sidst opsøgte jeg ham og vi fik talt mange af tingene igennem. Vores forhold er dog langt fra som det har været, og nu taler vi mest sammen til festerne, hvor vi dog har det ganske fornøjeligt sammen. Jeg kunne godt tænke mig at blive venner med ham igen, for jeg tror at han rummer nogle fantastiske egenskaber bag den hårde og poppede facade, som tre år på handelsskolen har tillagt ham.

Caroline og jeg har været nære venner længe. Jeg tror, det skyldes, at vi på mange måder ligner hinanden. I hvert fald er Caroline en af de eneste personer, der virkelig forstår mig og de ting, der rører sig indeni mig. Vi snakker meget sammen om næsten alt. Selvom jeg tror, at hun ville forstå de ting, Katrine og jeg laver sammen, har jeg dog aldrig fortalt hende om det – det er på en eller anden måde for personligt, og noget jeg vil holde for mig selv.

Jeg har ellers i perioder været Carolines eneste kontakt til resten af vennerne. Til tider har hun ikke været alt for flink over for dem, og det har givet bagslag. Hun har dog forbedret

Søren er nitten år gammel og bor i en lille provinsby sammen med sine forældre i et ganske almindeligt parcelhus. Han har et godt forhold til den ældre generation, men de har til tider lidt svært ved at forstå de valg, han har truffet. Da han droppede ud af gymnasiet havde de meget svært ved at acceptere det, selvom de godt kan se nu, at det var rette at gøre.

Siden da har Søren prøvet lidt af hvert i forbindelse med den fri ungdomsuddannelse. Bl.a. har han været tilknyttet en musikskole, tilbragt et halvt år på en ubrugelig skole for græsk kultur på Kreta, og indtil for nylig har han været tekniker på et teater i en naboby.

De seneste måneder har han ikke lavet noget, men har i stedet brugt tiden på at fundere lidt over livet, og hvad der nu skal ske. Søren er temmelig forvirret for tiden, og det hele er ikke blevet lettere ved at vennerne er blevet studenter. Pludselig føler han lidt, at han står med ingenting, og ikke er kommet nogen vegne med sit liv. Hvad udvejen bliver, er et godt spørgsmål, men HF begynder at spøge mere og mere i hans bevidsthed.

Overfor Katrine er det heller ikke let. Han elsker hende virkelig dybt, men han er begyndt at indse, at det måske ikke er det hele værd. Det er som om, at Katrine er på vej ud et sted, hvor hun ikke kan bunde, og der vil Søren ikke med ud. Der har han været en gang. Katrine er meget spontan, og hendes til tider naive og forskruede tilgang til verden er begyndt at bekymre og genere ham. Problemet er, hvad der skal ske med deres forhold. Det er ikke let, og han ved, at der ikke findes lette løsninger. Hvis der er noget, livet har lært ham, så er det dét.

sig meget, så det er lidt synd for hende, at hun stadig har et ry som bitch hængende over sig. Før i tiden lavede hun mange dumme ting, men det har hun forsøgt at rette op på. Nu tror jeg bare, at de andre har svært at forstå hende, idet hun er flyttet hjemmefra som den eneste af os. Det har udviklet hende meget, og det kan de andre ikke rigtig kan sætte sig ind i.

Janne kender jeg egentlig ikke så godt. Hun kom med i klikken da Pia og hende blev veninder. De har vist spillet noget teater sammen på den lokale amatørscene. Hun er enormt

sød, og en af de få piger, der virkelig forstår at være rigtig morsom. Det er spændende, hvor meget jeg kommer til at have at gøre med hende i fremtiden.

Jakob

*Sjungom studentens lyckliga dag!
Låt om os fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusande fremtid är vår.*

Jakob tog sig til hovedet. Hvorfor skulle det gøre ondt? Hvorfor lige nu? Det havde han slet ikke tid til. Han forsøgte at samle sit blik på bogen foran sig, men han kunne ikke rigtig fokusere på den. Han lænede sig et øjeblik tilbage i stolen, sukede dybt, men tog så bogen op og begyndte at læse. Der gik lige nøjagtig tre sætninger, før han igen gik i stå. Han begyndte forfra, men med samme resultat. Irriteret smed han bogen et godt stykke hen ad skrivebordet og sparkede til papirkurven. Hvorfor helvede skulle han også op i det forbandede erhvervsøkonomi? Han fattede ikke en brik af det. Det var så tørt, at man skulle tro, det var løgn. Hvis han i det mindste kunne samle tankerne og koncentrere sig i bare et par timer mere, så skulle det nok gå. Men det kunne han ikke, og det var også alt for sent nu. Klokkeren var to om natten, og ikke engang en hel kande kaffe kunne holde ham i gang. Hvis han da så bare kunne sove, når han gik i seng.

Tårene begyndte stille og roligt at løbe ned af Jakobs kinder, og et øjeblik lod han dem flyde frit. Pludselig var det som om, at han selv blev klar over det og rejste sig i et hurtigt ryk. Han rystede over hele kroppen, mens han med al kraft prøvede at holde tårene tilbage. Til sidst gav han efter og kastede sig grædende på sin seng. Han stoppede først, da han gled over i søvnens befrielse.

Jeg hedder Jakob og er tyve år gammel. Så blev det langt om længe juni, og eksamenerne er overstået. Endelig fik jeg huen på, og jeg er nu færdig med handelsskolen. Det holdt ellers ret hårdt, og det var lidt et held, at jeg gennemførte. Jeg var lige ved at ryge til eksamen på særlige vilkår, men det lykkedes at få min studievejleder overtalt til at lade mig slippe. Det var nu ellers ikke, fordi det gik specielt godt alligevel, men mirakuløst klarede jeg skærene og bestod. Jeg var meget bange for, at jeg ville dumpe til den afsluttende eksamen i erhvervsøkonomi, men det lykkedes mig at redde et syvtal, så jeg var ovenud glad. Faktisk for første gang i rigtig lang tid. Jeg må godt nok sige, at eksamen har tæret på kræfterne og humøret.

Det hele kan være lige meget nu. Nu er jeg færdig, og så skal der festes, drikkes og leves som jeg ikke har gjort det længe. Nu gider jeg ikke mere bekymre mig om noget som helst. Hele sommeren skal jeg være stiv hver aften, og hver morgen skal jeg vågne op med de vildeste tømmermænd. Måske også en enkelt pille på et diskotek i ny og næ, så jeg kan få det rigtig fedt. Jeg ved godt, at nogen siger, at den slags er farligt, men hvad fanden ved de? Det er kun farligt for dem, der ikke ved, hvad de gør. Det er jo klart, at man bliver fucked, hvis man tager den slags hver dag, men det kunne aldrig falde mig ind.

Hvad der skal ske efter sommerferien, har jeg ikke helt besluttet mig for endnu, men der bliver ikke noget skole lige med det samme. Jeg tror jeg tager til Østen og rejser rundt et godt stykke tid. Det trænger jeg virkelig til. Et år hvor jeg bare skal fede den for vildt og opleve en masse. Så kan jeg samtidig komme lidt væk fra det hele.

Jeg ved i hvert fald, at jeg ikke bliver boende hjemme ret meget længere – det kan jeg simpelthen ikke holde ud. Min

far er ikke til at være i nærheden af, og ligegyldigt hvad jeg gør, så bebrejder han mig det. Der findes ikke noget, som lever op til hans forventninger og forestillinger om mig og mit liv. Han taler altid om, at jeg skal gøre mit bedste, så min mor ville være stolt af mig – for helvede, hun er død, og kan ikke se mig! Hvorfor kan han ikke forholde sig til dét? Hvad ender det med? Han sender mig sikkert til psykolog igen, men det kan han bare vove på. Det er det mest forfærdelige jeg nogensinde

har været udsat for, og det vil jeg aldrig opleve igen. At sidde der og tale med en vildt fremmed i timevis var da fuldstændig åndsvagt og førte ingenting med sig. Kun at min far måtte betale en helt masse penge for det. Det er kun syge og fucked-up mennesker, der ender sådan et sted, og jeg er ingen af delene. Hvordan kunne han gøre det mod mig?

Ok, jeg må indrømme, at jeg ikke havde det ret godt på

det tidspunkt, men det er jeg heldigvis kommet over. Psykologen snakkede en masse om min mor og mine følelser, men det var jo ikke det, der var problemet. Jeg skulle bare have noget tid til at tænke mig om, og bearbejde alle mine tanker om Pia og mine venner.

Jakob kigger rastløs ud af vinduet. Hvor fanden bliver Jesper af? Det hele er jo pakket og klar. Det er så forbandet irriterende at vente. Måske er det slet ikke i dag, at de skal afsted? Han går lidt rundt og tjekker, om han har det hele med. Han tager en slurk af sin cola, der står på bordet. Den er flad og smager ikke godt længere. Der er også alt for varmt, og det har sat sin præg på læskedrikken. Huen klistrer til hovedet, og irriteret tager han den af. Han kigger i den og ser på alle kommentarerne, der er skrevet heri. I midten står der ingenting. Da han bliver opmærksom på dette, sætter han sig ned, og overvejer, om han selv skal tilføje noget. Det går nok ikke, så til sidst tager han den bare på igen og smider sig i en lænestol for at vente.

Jeg skal i sommerhus sammen med alle mine gamle venner. Det bliver rigtigt hyggeligt at tilbringe en uge sammen, for det er ellers ikke alt for tit, at jeg ser dem. Vi har fået lov til at låne et sommerhus nede ved Silkeborg af Jespers morfar. Det skulle efter sigende ligge enormt smukt og idyllisk, så det kan jo ikke blive andet end fornøjeligt.

Det er ellers ved at være noget tid siden, at jeg har set de andre, for vi har haft enormt travlt med at læse til eksamen. De andre er blevet røde studenter, så af naturlige årsager har vi ikke set hinanden. Jeg må indrømme, at jeg en gang imellem har følt mig noget udenfor, når jeg ikke har kunnet følge med i deres hverdag. Det er dog gået udmærket, og desuden har

jeg jo alle mine kammerater fra handelsskolen.

Det bliver spændende at se, hvordan turen kommer til at forløbe, for jeg har ikke rigtig nogen forestilling om det. Især overfor Pia er jeg lidt nervøs. Vi var kærestere igennem flere år, men vi slog op for et lille års tid siden. Siden da har jeg ikke rigtig fået snakket ud med hende, så jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal tackle en hel uge med hende. Jeg har selvfølgelig snakket med hende til festerne, men ikke ordentligt. Det er som om, at der er en eller anden klap, der slår ned, når jeg er alene med hende. Jeg bliver vildt nervøs, og jeg ved ikke, hvad jeg skal sige. Jeg er så bange for, at hun skal begynde at græde eller sådan noget - og er der noget, jeg ikke kan klare, så er det kvinder, der tuder. Hvad fanden er der også at tude over? Det er ovre, og det er dét. Vi blev afklarede dengang, og vi var enige om, hvad der skulle ske. Jeg kender bare hendes sentimentale væsen alt for godt, så kommer samtalen først ind på vores forhold, så ved jeg, hvad der sker.

Jeg har ikke haft nogen fast kæreste siden Pia, men det er da blevet til en masse one-night-stands, og det er sgu kanon. Ingen forpligtelser, ingenting. Man kan få noget på den dumme, og så er man fri for al deres klynken og kryben bagefter. Problemet er bare, at jeg ikke helt kan lade være med at have lidt ondt af dem. På den anden side, så ved de jo godt, hvad de går ind til, når de tager med mig hjem.

Det kunne jo være, at man kunne møde nogle søde piger på turen. Nej, det går sgu nok ikke, når Pia er i nærheden - eller gør det? Hun kender ikke noget til alle mine små udskejelser, og det er nok bedst sådan; men hvorfor fanden skal hun stadig diktere mit liv? Hun kan jo egentlig være ravende ligeglad.

Nå, men der er jo heller ingen grund til at tage sorgerne på

forsku. Det skal nok blive en fornøjelig tur, som jeg må få det bedste ud af.

Jesper virker til at være en helt ok knægt. Jeg kender ham egentlig ikke så godt, da han først er kommet med i kliquen inden for de seneste år. Til festerne er der dog altid gang i ham, og vi fungerer rigtig godt som drukkammerater. Han har desuden et eller andet tag på kvinder, som jeg ikke kan lade være med at misunde ham. På en eller anden måde lykkes det ham at være sammen med en masse piger, uden at han fornærmer nogen af dem. Måske kan jeg lære nogle små tricks af ham.

Pia er virkelig en dejlig pige, og vi havde nogle gode år sammen, da vi var kærestere. Af og til fucked jeg det op, men vi fandt altid ud af det igen.

For et års tid siden besluttede jeg mig for at det skulle være slut. Hvorfor ved jeg egentlig ikke, men man kan altså godt blive træt af, at hun altid er så forbandet pylret og altid skal nusse om én på en forbandet moderlig måde. Hun er også pisse naiv, og kan slet ikke overskue, hvordan verden egentlig hænger sammen.

Det var ret hårdt at droppe hende, men det skete heldigvis i fællesskab. Vi blev enige om, at det nok var bedst sådan. Jeg tror nu mest, at hun gik med til det af fornuft og ikke med følelsernes velvilje. Hun græd meget den dag, og det var virkelig hårdt at se på.

Hvis bare jeg kunne få snakket ud med hende. Men hvad skal jeg sige til hende? Og hvad fanden er det egentlig, jeg vil? Vi havde det jo enormt rart sammen, og på mange måder var det også dejligt at have en, som altid var der. Engang imellem

kan jeg da også tage mig selv i at savne hende lidt.

Katrine og jeg har været venner lige så længe, som jeg kan huske tilbage. På overfladen er hun en stille og smilende pige, men under denne gemmer hun på noget helt specielt. Vi har altid haft et meget nært forhold, og det er som om, at vi forstår hinanden virkelig godt. Alligevel kan jeg nogen gange have svært ved at finde ud af, hvad der rører sig dybt i hendes indre. Hun er virkelig klog og scorede sig vist nok gymnasiets højeste gennemsnit. Hun er kæreste med Søren, og det tror jeg fungerer virkelig godt. Siden de blev kæresten har jeg dog ikke

snakket så meget med hende som tidligere, hvilket jeg egentlig er ked af. Jeg savner hende lidt, for hun er virkelig fantastisk at snakke med. Og så må jeg indrømme, at jeg ofte har været tiltrukket af hendes mystiske, sensuelle udstråling.

Søren var engang min bedste ven, men de tider er forbi nu. For ca. tre år siden gik det fuldstændig galt for os. Han var sammen med Pia, mens vi var kæresten, og dengang var jeg fuldstændig sikker på, at det var noget han udelukkende gjorde for at genere mig. Det viste sig heldigvis at bunde i en lang række misforståelser, men der gik lang tid, hvor vi ikke snakkede sammen. Ja, faktisk var det så slemt, at jeg seriøst overvejede at

gennembanke ham. Heldigvis gik det ikke så galt, og langt om længe fik vi talt tingene godt igennem.

Vores forhold er dog i dag langt fra så tæt, som det var engang. Søren er i øvrigt ikke blevet student, idet han droppede ud af gymnasiet midt i 1.G og i stedet startede på den fri ungdomsuddannelse.

Caroline er en rigtig mystisk og meget farlig pige. Hun har ofte lavet underlige, intrigante ting, som har været tæt på at splitte os alle sammen. Hun forførte f.eks. engang mig, da jeg havde en mindre krise med Pia. Før vi fik set os om, havde hun spillet os alle sammen ud mod hinanden. Jeg har haft meget svært ved at tilgive hende dette, men hun har heldigvis forbedret sig en del. Det er vel også grunden til, at hun er inviteret med på denne tur. Hun er i øvrigt den eneste af os, som er flyttet hjemmefra, hvilket har gjort hende en del mere voksen og moden – måske ikke ubetinget godt, men det har trods alt gjort, at man igen kan være i nærheden af hende.

Selvom jeg egentlig burde hade Caroline, kan jeg ikke lade være med at være temmelig tiltrukket af hende. Hvad der er med hende, kan jeg ikke forklare, men noget er der. Ofte kan et enkelt blik fra hende være nok til at tænde mine inderste lyster.

Janne er en rigtig sød pige. Hun er Pias bedste veninde, og derigennem har jeg lært hende forholdsvis godt at kende. Hun har ikke været med i klikken så længe, men det er godt at hun kom til, for hun kommer vildt godt ud af det med os. Hun er en af de få piger, som altid er enormt sjov og i godt humør. Faktisk laver jeg næsten ikke andet end at grine, når jeg snakker med hende. Jeg håber virkelig på, at jeg kommer til at have mere med hende at gøre i fremtiden.

Jakob er tyve år gammel og bor i en lille provinsby sammen med sin far og lillebror. Hans mor døde for en del år siden, hvilket han aldrig rigtigt er kommet over. På et tidspunkt var han meget lukket inde i sig selv, og det hele blev værre og værre med tiden. I starten af handelsskoleårene udviklede han en mild psykose og depression, som gav ham svære problemer. Heldigvis fik hans far sendt ham til en dygtig psykolog. Jakob ønskede ikke at komme der, men det hjalp faktisk. Noget han ikke vil indrømme overfor sig selv. Han har aldrig fortalt dette til nogen, idet han føler det som personligt nederlag. Han frygter stadig at komme til psykolog, og vil gøre alt for at undgå det

I dag går det bedre, men han kæmper stadig med sine identitetsproblemer og følelsesblokader. Så snart tingene begynder at blive det mindste kompliceret, står han af og finder den letteste udvej – hvilket ofte får ubehagelige konsekvenser på længere sigt.

Han var kæreste med Pia i flere år, og det gik godt. Flere gange var det noget lort, men alle gangene blev trådene dog redt ud. Til sidst blev han dog træt af hendes temmeligt naive livssyn. Han droppede hende, men savner til tider hendes omsorg og pylren, når han har brug for opmærksomhed. Han kunne sikkert falde i armene på hende igen, hvis situationen udviklede sig på den rette måde. Ellers har han for tiden en lang række engangsaffærer, der sikrer kontakten til det kvindelige køn.

Generelt er Jakobs liv noget rod under den smarte og kølige overflade. Officielt har han tjek på tingene, og der er altid gang i ham. Hvordan Jakobs fremtid bliver, afhænger af hvor meget han vil erkende sine problemer og bearbejde dem.

JAKOB

Sommernatten havde så småt indfundet sig, da telefonen ringede. Instinktivt blev den taget, men med et let bekymring. En bekymring, man altid føler, når den ringer så sent. Det var velbegrundet, for i den anden enden var en grådkvalt stemme, der fortalte om ulykken. Det var Jannes far. Ganske sagligt uden de store detaljer, men med en intensitet, der var ved at få nattehimmelen til at revne, gav han de nødvendige informationer. Kort og kontant.

Janne var død. Hun var blevet dræbt i en trafikulykke, da hun var kørt ind i en modkørende bilist med høj fart. Det var ikke sket noget med andre – heldigvis – men ét dødsoffer var også mere end nok.

Pludselig var der ingen, der ænsede den begyndende lykke og den herlige sommernat udenfor. Tilbage var kun tomheden og sorgen.

Begravelsen skulle finde sted få dage senere.

JESPER

Sommernatten havde så småt indfundet sig, da telefonen ringede. Instinktivt blev den taget, men med et let bekymring. En bekymring, man altid føler, når den ringer så sent. Det var velbegrundet, for i den anden enden var en grådkvalt stemme, der fortalte om ulykken. Det var Jannes far. Ganske sagligt uden de store detaljer, men med en intensitet, der var ved at få nattehimmelen til at revne, gav han de nødvendige informationer. Kort og kontant.

Janne var død. Hun var blevet dræbt i en trafikulykke, da hun var kørt ind i en modkørende bilist med høj fart. Det var ikke sket noget med andre – heldigvis – men ét dødsoffer var også mere end nok.

Pludselig var der ingen, der ænsede den begyndende lykke og den herlige sommernat udenfor. Tilbage var kun tomheden og sorgen.

Begravelsen skulle finde sted få dage senere.

CAROLINE

Sommernatten havde så småt indfundet sig, da telefonen ringede. Instinktivt blev den taget, men med et let bekymring. En bekymring, man altid føler, når den ringer så sent. Det var velbegrundet, for i den anden enden var en grådkvalt stemme, der fortalte om ulykken. Det var Jannes far. Ganske sagligt uden de store detaljer, men med en intensitet, der var ved at få nattehimmelen til at revne, gav han de nødvendige informationer. Kort og kontant.

Janne var død. Hun var blevet dræbt i en trafikulykke, da hun var kørt ind i en modkørende bilist med høj fart. Det var ikke sket noget med andre – heldigvis – men ét dødsoffer var også mere end nok.

Pludselig var der ingen, der ænsede den begyndende lykke og den herlige sommernat udenfor. Tilbage var kun tomheden og sorgen.

Begravelsen skulle finde sted få dage senere.

KATRINE

Sommernatten havde så småt indfundet sig, da telefonen ringede. Instinktivt blev den taget, men med et let bekymring. En bekymring, man altid føler, når den ringer så sent. Det var velbegrundet, for i den anden enden var en grådkvalt stemme, der fortalte om ulykken. Det var Jannes far. Ganske sagligt uden de store detaljer, men med en intensitet, der var ved at få nattehimlen til at revne, gav han de nødvendige informationer. Kort og kontant.

Janne var død. Hun var blevet dræbt i en trafikulykke, da hun var kørt ind i en modkørende bilist med høj fart. Det var ikke sket noget med andre – heldigvis – men ét dødsoffer var også mere end nok.

Pludselig var der ingen, der ænsede den begyndende lykke og den herlige sommernat udenfor. Tilbage var kun tomheden og sorgen.

Begravelsen skulle finde sted få dage senere.

PIA

Sommernatten havde så småt indfundet sig, da telefonen ringede. Instinktivt blev den taget, men med et let bekymring. En bekymring, man altid føler, når den ringer så sent. Det var velbegrundet, for i den anden enden var en grådkvalt stemme, der fortalte om ulykken. Det var Jannes far. Ganske sagligt uden de store detaljer, men med en intensitet, der var ved at få nattehimlen til at revne, gav han de nødvendige informationer. Kort og kontant.

Janne var død. Hun var blevet dræbt i en trafikulykke, da hun var kørt ind i en modkørende bilist med høj fart. Det var ikke sket noget med andre – heldigvis – men ét dødsoffer var også mere end nok.

Pludselig var der ingen, der ænsede den begyndende lykke og den herlige sommernat udenfor. Tilbage var kun tomheden og sorgen.

Begravelsen skulle finde sted få dage senere.

SØREN

Sommernatten havde så småt indfundet sig, da telefonen ringede. Instinktivt blev den taget, men med et let bekymring. En bekymring, man altid føler, når den ringer så sent. Det var velbegrundet, for i den anden enden var en grådkvalt stemme, der fortalte om ulykken. Det var Jannes far. Ganske sagligt uden de store detaljer, men med en intensitet, der var ved at få nattehimmelen til at revne, gav han de nødvendige informationer. Kort og kontant.

Janne var død. Hun var blevet dræbt i en trafikulykke, da hun var kørt ind i en modkørende bilist med høj fart. Det var ikke sket noget med andre – heldigvis – men ét dødsoffer var også mere end nok.

Pludselig var der ingen, der ænsede den begyndende lykke og den herlige sommernat udenfor. Tilbage var kun tomheden og sorgen.

Begravelsen skulle finde sted få dage senere.